

Redacció
i administració:
València, 244, 1er.
Barcelona-7

Telèfons: 215 27 39
215 27 84
215 28 05
215 24 33

Edicions Terra Nostra S.A.

Director:

Joan E. Jarque i Jutglar

D.L. 14387

Sol·licitat control O.J.D

Impreso en Barcelonesa
de Publicaciones S.A.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

Aquell qui penetra
en la revelació del
Déu vivent per la
pregària, comença
de comprendre que
tota la nostra vida
està assumida en un
amor etern.

Any II - N.º 101

Setmana del 30 d'agost al 5 de setembre del 1981

30 Ptas.

La Seu d'Urgell

Assemblea diocesana

La diòcesi de la Seu d'Urgell, com altres diòcesis de Catalunya, prepara una renovació pastoral a través d'una assemblea dels cristians. La convoca el bisbe Martí i Alanís i ara inicia la seva segona i última etapa.

Els temes que s'han estudiat són: la família, la joventut, la caparròquia, l'ensenyament, la catequesi i la corresponsabilitat.

Grups inscrits de bon començament han estudiat els susdits temes i han elaborat una sèrie de respostes a cada tema. Precisament en la segona etapa de l'assemblea, que se celebra aquesta setmana, quedarà redactat el text de les propostes presentades. Per al 6 de setembre es preveu la reunió conjunta de la comissió organitzadora i dels membres de les ponències, a què seguirà la publicació d'aquestes propostes que seran de nou trameses als grups participants en la segona etapa de l'assemblea.

Afinant

Afinant, no afinat

L'amic em diu — "no ho trobes una mica presumptuós i arriscat això de voler afinar l'actual orgue de gats?" —. M'ha fet pensar.

Tanmateix, diria que el "gerundi", afinant, salva la modestia del propòsit. La GEC, enmig de moltes consideracions sàvies, diu: "...té valor imperfectiu i designa una acció secundària simultània a la principal". No es pot demanar més humilitat... Titular aquestes notes ocasionals "AFINAT" fora certament pretencions. L'afinant indica un intent conscientment imperfecte. Però l'amic insisteix "tot amb tot el qui es proposa afinar quelcom creu posseir el diapassò. Aleshores...". Una vegada més la GEC em salva. Es tracta d'una "acció secundària simultània a la principal". El la l'anem a cercar, una i altra vegada, allà on sona. En el desert? Si cal, "...una veu resona en el desert..." O en l'aplec dels germans; "...he obert la boca enmig de l'Església." I certament, a la barca de Pere, des d'on Jesús parlà. O a Pere desembarcat, com Pau que hi anà per assegurar-se que no desafinava, oi?

Joan E. Jarque
i Jutglar

Oberts els jutjats de família a partir de l'1 de setembre

Menys demandes de divorci

El dia 1 de setembre començaràn les seves activitats els nous jutjats de família, segons un Reial Decret del Ministeri de Justícia.

Segons el text del decret esmentat, es crea un total de 26 jutjats, repartits entre les principals ciutats de l'Estat espanyol. A Barcelona hi haurà quatre jutjats de família. Fins

avui, han estat presentades 48 demandes de divorci en el Deganat dels Jutjats Municipals de Barcelona. El nombre no és tan alt com hom creia de bell antuvi i com han proclamat alguns mitjans informatius. Es probable que, un cop acabades les vacances d'estiu i oberts els Jutjats de família, augmentin les demandes de divorci.

La recent entrada en vigor

de la llei de Divorci planteja, pels catòlics que n'usin, un greu conflicte moral i una situació anormal davant l'Església, i com a conseqüència, problemes pastorals molt complicats. Hi haurà casos de catòlics divorciats i casats de nou, catòlics casats només pel civil, etc.

Quines actituds adoptarà l'Es-

glésia davant d'aquestes irregularitats?

La Conferència Episcopal Espanyola estudia, a través d'una comissió especialitzada, la línia pastoral que adoptarà i publicarà —probablement en l'assemblea plenària de bisbes el mes de novembre— les conclusions, en un document sobre un tema tan delicat i que afecta molts matrimonis.

Malestar per unes paraules de monsenyor Tarancón

"Les autonomies poden crear problemes"

Solsona. — Unes declaracions recents del cardenal-arquebisbe de Madrid-Alcalà, Vicent Enrique i Tarancón, han causat preocupació i un cert malestar a les comarques del bisbat de Solsona perquè hi parlava de "les autonomies com a causant de problemes", en una entrevista emesa per Ràdio Popular de Castelló i que recollí la premsa catalana.

El prelat, que com se sap va estar al front de la diòcesi de Solsona durant divuit anys, és molt recordat en aquestes comarques per les manifestacions multitudinàries de pietat mariana que organitzà, passant per totes les parròquies amb la imatge de la Mare de Déu de Fàtima.

"Els bisbes de Catalunya no han de ser tots catalans". En les seves declaracions a l'esmentada emissora, el cardenal considera "un retrocés que a Catalunya tots els bisbes siguin catalans", arguint que "l'Església és universal".

Tant a nivell eclesial com a nivell popular, aquestes declaracions han motivat un munt de comentaris contradictoris i un cert desencís del qui fou el seu bisbe, tenint en compte, a més, que ja en anteriors ocasions el cardenal Tarancón s'havia manifestat contra les autonomies.

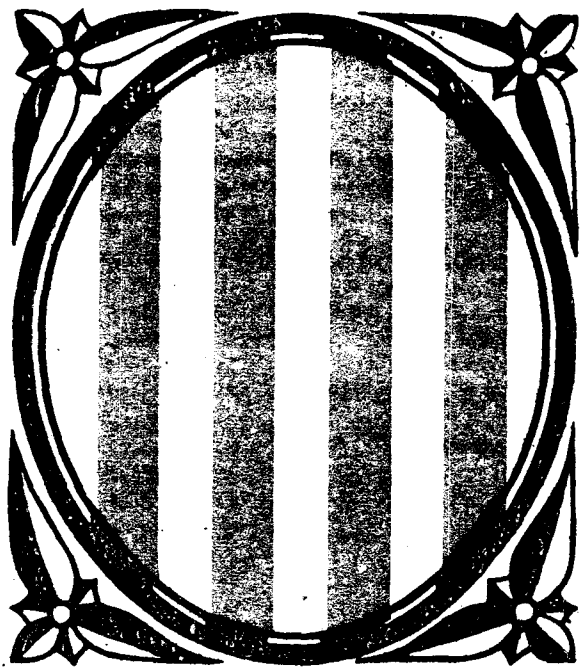
Fermí Manteca

Denuncien persecució

Tres bisbes romanesos

Tres bisbes catòlics de ritu bizantí, ordenats secretament a Romania, han adreçat una crida a la Conferència de Madrid sobre Seguretat i Cooperació (CSCE), i a través d'ella a l'opinió pública europea. La notícia ha estat difosa pel pare Alexandru Mircea, cap de la missió catòlica romanesa a Espanya.

En aquesta crida, els bisbes recorden la persecució de què son objecte en el seu país d'ençà de fa més de trenta anys, i demanen el restabliment de la llibertat religiosa a Romania...

DIRECCIÓ GENERAL
DE LA JOVENTUT

ESTIU 81

FEM-LO NOSTRE

GENERALITAT DE CATALUNYA

Reproducció de dues de les pàgines del llibret editat per la Direcció General de la Joventut

ALBERGS I RESIDÈNCIES

ARREU DE CATALUNYA

ARENYS DE MAR BARCELONA

Alberg «Xifré»

Comunicacions:

FF.CC. Arenys de Mar
Carretera.- N. II
Barcelona-França per la
Jonquera

Situació:

Entre la Costa Brava i la
Costa Daurada

Dates:

Del 10 de juliol al 25
d'agost

Places:

160 places

Ofertes individuals:

Pensió Completa: 600
ptes. al dia
Menjar: 275 ptes.
Sopar: 225 ptes.
Llit: 200 ptes.
Esmorzar: 60 ptes.
Llit i esmorzar: 250 ptes.
Lloguer de llençols: 50
ptes.

VALLS TARRAGONA

Residència «Eugeni d'Ors»

Pg. de l'Estació, 36
Tel. 60.02.58

Comunicacions:

És a 18 km de
Tarragona, envoltat per
les serres de la Mussara i
la Cogulla. Els llocs
propers d'interès turístic
són: Poblet, Santes
Creus, Tarragona, el
delta de l'Ebre,
Montblanc, Andorra, els
Pirineus i tota la Costa
Daurada.

Dates:

Del 16 de juny al 15 de
setembre

Places:

100 places del 16 al 30
de juny
150 places els mesos de
juliol, agost i setembre

Ofertes individuals:

Pensió completa: 600
ptes. al dia
Dinar: 275 ptes.
Sopar: 225 ptes.
Llit: 200 ptes.
Esmorzar: 60 ptes.
Sopar i esmorzar: 250
ptes.
Lloguer de llençols: 50
ptes.

Oferta concertada per a grups:

Pensió completa: 475
ptes. per plaça i dia

TARRAGONA CIUTAT

Residència «Roger de Flor»

C/ Sant Francesc, 3
Tel. 20.22.53

Comunicacions:

Aeroports: el de Reus,
amb sortida alguns dies, i
el de Barcelona
FF.CC. a Tarragona
Autobús: C/ pare Palau

Situació:

Tota la zona és de gran
interès turístic: Salou.

Dates:

Del 16 de juny al 15 de
setembre

Places:

85 places

Ofertes individuals:

Pensió completa: 600
ptes. al dia
Dinar: 275 ptes.
Sopar: 225 ptes.
Llit: 200 ptes.
Esmorzar: 60 ptes.
Sopar i esmorzar: 250
ptes.
Lloguer de llençols: 50
ptes.

Oferta concertada per a grups:

Pensió completa: 475
ptes. per plaça i dia

TARRAGONA CIUTAT

Residència «Sant Jordi»

Av. President Companys,
s/n
Tel. 21.01.95

Comunicacions:

FF.CC. des de Barcelona
Aeroport: des de
Barcelona

Situació:

La residència és a la
mateixa ciutat de
Tarragona, i es poden
visitar monuments
d'interès turístic com: la
catedral, l'antic hospital,
les capelles de santa
Tecla i sant Pau, el
museu arqueològic, les
muralls, l'amfiteatre, el
forum romà, l'arc de
Berà, etc. Els llocs
d'interès turístic són:
Valls, Montblanc i Reus.

Dates:

Del 16 de juny al 15 de
setembre

Places:

240 places

Ofertes individuals:

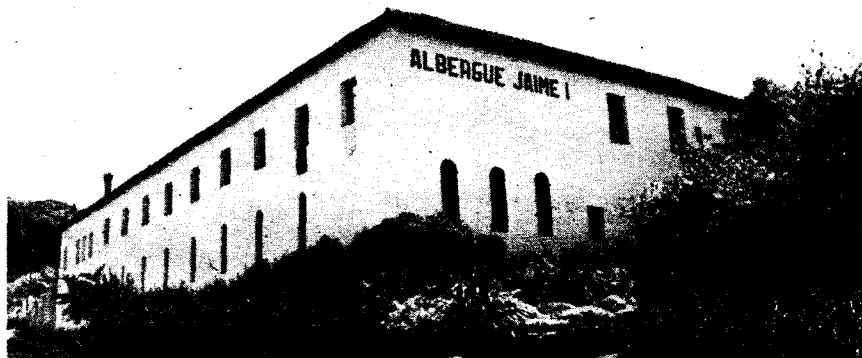
Pensió completa: 600
ptes. al dia
Dinar: 275 ptes.
Sopar: 225 ptes.
Llit: 200 ptes.
Esmorzar: 60 ptes.
Sopar i esmorzar: 250
ptes.
Lloguer de llençols: 50
ptes.

Ofertes concertades per a grups:

Pensió completa: 475
ptes. per plaça i dia

ALBERGS I RESIDÈNCIES

ARREU DE CATALUNYA

L'ESPLUGA DE FRANCOLÍ TARRAGONA

Alberg «Jaume I»

Les Masies

Comunicacions:

FF.CC. a l'Espluga de
Francolí
Cotxe Renfe: Pl.
Poniente. Tarragona

Situació:

Bosc de pins i alzines.
Piscina a 2 km (autobús).
Tarragona a 45 km.
Naixement del riu
Francolí a 2 km. Santa
Maria de Poblet a 1 km.
Montblanc a 8 km. Salou
a 50 km. Montserrat a
100 km

Dates:

Del 16 de juny al 15 de
setembre

Places:

200 places

Ofertes individuals:

Pensió completa: 600
ptes. al dia
Dinar: 275 ptes.
Sopar: 225 ptes.
Llit: 200 ptes.
Esmorzar: 60 ptes.
Sopar i esmorzar: 250 ptes.
Lloguer de llençols:
50 ptes.

Oferta concertada per a grups:

Pensió completa: 475
ptes. per plaça i dia

ALTAFULLA TARRAGONA

Alberg «Sotomayor»

Pl. Calvo Sotelo, 2

Tel. 65.00.81

Comunicacions:

Nacional 340
FF.CC. a Altafulla

Situació:

Zona de platja

Dates:

Del 16 de juny al 15 de
setembre

Places:

90 places del 16 al 30 de
juny
30 places de l'1 al 15 de
juliol
90 places del 16 al 30 de
juliol
90 places durant agost i
setembre

Ofertes individuals:

Pensió completa: 600
ptes. al dia
Dinar: 275 ptes.
Sopar: 225 ptes.
Llit: 200 ptes.
Esmorzar: 60 ptes.
Sopar i esmorzar: 250 ptes.
Lloguer de llençols:
50 ptes.

Oferta concertada per a grups:

Pensió completa: 475
ptes. per plaça i dia

LLEIDA CIUTAT

Residència Juvenil

«Sant Anastasi»
Rbla. d'Aragó, 11
Tel. 973-22.03.65

Comunicacions: FF.CC. Nacional II

Situació:

A la mateixa capital.
Monuments importants:
muralla romana, catedral,
museu, església de sant
Francesc, palau
episcopal, Ajuntament i
Diputació

Dates:

De l'1 de juliol al 30 de
juliol
100 places. Pensió
completa
De l'1 al 31 d'agost: 120
places, només dormir

Ofertes individuals:

Pensió completa: 600
ptes. al dia
Dinar: 275 ptes.
Sopar: 225 ptes.
Llit: 200 ptes.
Esmorzar: 60 ptes.
Sopar i esmorzar: 250 ptes.
Lloguer de llençols:
50 ptes.

Oferta concertada per a grups:

Pensió completa: 475
ptes. per plaça i dia

Vers el tercer any...

Una bona eina

La realització d'un treball, a part de la capacitat per a dur-lo a terme, demana les eines adequades.

Els treballs proposats a l'home, per desenvolupar la història de l'individu, de les institucions i dels pobles: la política, en el sentit més genuí del mot, l'Agricultura, la Indústria, la Cultura, les Belles Arts, etc., romanen com a finalitats, a través dels temps. Les eines, però, canvien. No és lògic llaurar amb la rella, quan hi ha els tractors. Ni és just que una persona que parla a un auditori nombrós s'hagi d'esgargamellar per fer-se entendre, quan hi ha els micròfons i els altaveus.

Però, entre l'home i l'eina, hi ha una misteriosa comunió que fa difícil de desenganxar-se'n, de substituir-la, de valorar i donar entrada, de bell antuvi, a una eina nova.

En el terreny de l'evangelització, el més

essencial no depèn de l'home ni de l'eina, perquè "ni el que sembla ni el que rega, sinó Déu és el qui dona la fecunditat". Tanmateix, així com el Verb es féu home per parlar a l'home, cal que l'Església esculli els mitjans humans més adequats per parlar a l'home de cada època.

Tots estem d'acord que cal difondre la Paraula de Déu i els Fets de l'Església. Perquè tot es valora i s'estima quan es coneix. Els Apòstols, les primeres comunitats cristianes i els primers Pares de l'Església ho compregueren perfectament, i una munió de relats evangèlics, cartes apostòliques i escrits dels Caps de les esglésies passaven de comunitat en comunitat.

Avui les grans predicacions massives i populars, vulguem o no, han caigut en desús. Però si no volem pecar per omissió no podem reduir al silenci la Paraula que ens ha estat confiada i els fets eclesials

que singularment l'encarnen i l'expressen. No podem ser, per decisió pròpia "església del silenci".

Jesús ha confiat a la seva Església, empesa pel dinamisme de l'Esperit, la proclamació de l'Evangeli, el magisteri i la cultura de la Fe i la il·luminació del camí a seguir per ser-hi fidels. Per dur a terme aquest treball no pot menystenir els nous vials de comunicació que ha obert la tècnica. Ni ningú no pot discutir a l'Església el dret d'usar i posseir aquestes eines.

Potser no reunirem milers de persones en una missió popular o en un novenari d'ànimes. Però, si un òrgan de premsa d'informació i cultura religioses, com CATALUNYA CRISTIANA, arriba setmanalment a milers de persones, no haurem de concloure que se'ns fa a mans una bona eina?

El lector
escriu

El català a Ràdio Vaticà

Com vostè ja sap —i molts dels lectors de CATALUNYA CRISTIANA segurament també—, l'emissora portaveu de l'Església, Ràdio Vaticana, emet diàriament els seus programes en 32 llengües diferents. I tal com deia —encertadament— un petit informe aparegut en el seu setmanari fa uns quants mesos, la nostra llengua no es troba inclosa dins aquesta llarga llista.

Ara que Catalunya i els Països Catalans, gràcies a Déu, tornen a viure un període de renaixença tant pel que fa a la llengua i la cultura com a la consciència de poble històric, crec que no seria gens desgaüllat sol·licitar a la direcció de la Ràdio Vaticana una futura —però no gaire llunyana— emissió d'un espai en català.

El fet pot semblar irrellevant, però de segur que, a més del benefici que representaria per a tots els catalano-parlants que escoltem aquesta noble emissora, l'esmentat programa en la nostra llengua —a poder ésser, diari— donaria també una més gran imatge de catolicitat a Ràdio Vaticana, cosa que no crec que desagradés a ningú.

Per tant, jo demano des d'aquí a totes aquelles persones que puguin fer gestions al respecte que es comencin a bellugar, i, als simples oients de Rà-

Pasa a la pà. 4.

Dretes i esquerres en l'Església de les autonomies

Acabo d'arribar d'un congrés de professors catòlics a Austria sobre el tema de l'educació, la família i l'escola. Formant part del congrés, hem tingut una sessió a Iugoslàvia. És curiós que les dades estadístiques que ens han donat (referides fonamentalment a Eslovènia i a Austria) s'assemblen extraordinàriament: el desenvolupament social que identifica exclusivament el progrés amb la capacitat de consumir béns materials produeix, tant a Orient com a Occident, una minva dels valors morals i religiosos que es tradueix en la devallada de la família, i sobretot de la família cristiana.

Després del congrés vaig fer una breu estada a Budapest, on vaig poder comprovar un alt nivell consumista, encara que en to menor respecte a l'Occident capitalista. Aquest consumisme hongarès conviu amb una gran violència camuflada envers la religió i amb un desencís que fa d'Hongria —segons em van dir allà— el segon país del món en suïcidis de joves: un "passotisme" —com diríem a casa nostra— realment tràgic.

Davant d'això, no cesso de qüestionar-me sobre el tema del meu darrer article a CATALUNYA CRISTIANA: "La dialèctica dretes-esquerres, substitut de l'Esperit Sant?". I em confirmo en la creença d'allò que tot sovint diu Mn. Ballarín: "els nostres no vindran mai". Ni el liberalisme capitalista, ni el socialisme marxista —malgrat que per tot arreu ens són presentats com les dues alternatives necessàries i exclusives— són "el camí" de l'Evangeli.

Tot això ho faig venir a tomb per a introduir el tema que figura en el capçal d'aquest article. Perquè, si bé per una banda l'acció eclesial a casa nostra i en aquests moments no pot prescindir dels plantejaments culturals i polítics que l'Estat de les Autonomies comporta, per altra banda crec que seria molt negatiu per a l'acció redemptora de l'Església en el nostre poble el fet que aquesta acció fos assumida a través d'aquella filosofia de la praxi gramsciana que ho polititza tot, reduint-ho culturalment a un conservadorisme de dretes o a un progressisme d'esquerres.

Pero vet aquí que això sembla que sigui el que s'està fent, almenys si hem de creure el que diu la revista "Misión abierta" de Madrid en el seu últim número, dedicat a l'Església i les autonomies. Els col·lectius que firmen els diferents articles sobre l'Església a cadascuna de les autonomies, tots coincideixen a distingir l'Església-Institució (que d'una manera o altra identifiquen amb les dretes conservadores) i l'església popular que sorgeix de les masses com una mena d'instint d'alliberament (i que d'una manera o altra identifiquen amb les esquerres progressistes).

L'article que toca el tema en relació a Catalunya —i que és l'únic que no va signat per un "col·lectiu", sinó per una persona— conté afirmacions com aquestes: "En aquest plantejament bipolaritzat, l'Església, com a tot arreu, apareixia, fins al 1936, francament a la dreta. El catalanisme era, demés d'un sentiment espontani, una

exigència pastoral, a fi que no quedés la justa causa en les soles mans dels enemics de l'Església. Aquesta punta apologetica és perceptible, per exemple, en els carlins i en el bisbe Torras i Bages" (...).

"El que és nou, després de la guerra civil, és que l'Església ja no apareix refugiada en el sector dretà del ventall polític, sinó que està present a tot arreu, àdhuc (i personalment ho lamento) en ambdues puntes extremes. Això no és exclusiu de Catalunya: quan després de les primeres eleccions, el 15 de juny del 1977, preguntaren a Santiago Carrillo què li semblava més digne de destacar a la vista dels resultats provisionals, respongué sense vacil·lació: "que per primera vegada l'Església no s'ha identificat amb les dretes" (...).

"Està naixent quelcom de nou. Un sector notable de la burgesia, de la intel·lectualitat i (el que més interessa al nostre tema) del clergat catalans s'ha separat de la seva tradició liberal, conservadora, defensora de la iniciativa privada, suspicax amb l'administració (en part per no ser catalana) i s'ha vessat vers l'esquerra, amb opcions socials més o menys atrevides" (...).

Segons aquesta presentació, el bisbe Torras i Bages —i les persones addictes a les idees d'aquell gran pastor del nostre poble— queda arrenglerat en una tradició liberal, conservadora, etc., perquè dogmàticament hom no pot acceptar més que les dretes i les esquerres. A mí, francament, mai no se m'hauria acudit que ningú pogués situar Torras i Bages en la tradició liberal.

L'article acaba amb aquestes paraules: "L'Església catalana, als seus diferents nivells, té sens dubte una missió important (...). La seva missió no serà —almenys normalment— la de presentar-se a les eleccions de diputats o de consellers, però no deixa de ser significativa que alguna zona d'immigració massiva hagi vist en un sacerdot el millor líder possible per a aital empresa. Si no ens esgavellen de fora estant, la cosa marxa".

Em sembla bo de recordar que aquests sacerdots han estat elegits com a candidats del partit comunista.

Jo, la veritat, quan, a partir dels exemples de l'article comentat, llegeixo que "la cosa marxa", penso que no deu ser pas per referència a l'obra de l'Esperit Sant. Més aviat em fa pensar en l'èxit dels plantejaments eurocomunistes, tan ben treballats per A. Gramsci.

Als països de l'Est, el partit Comunista va començar per fer fronts democràtics d'alliberament nacional, i actualment a totes les grans ciutats hi ha un monument a l'exèrcit rus, alliberador de pobles. I pel que es veu, existeixen "generosos" oferiments perquè les esglésies locals contribueixin a la solidesa del monument.

El materialisme consumista d'Occident certament mata la vida de l'Esperit. Però, qui pot pensar que el materialisme històric del marxisme fa una altra cosa?

Pau López Castellote

Ve de la pàg. 3.

dio Vaticà com jo, que escrivim cartes demanant aquest programa en català per a tots els éssers humans que fem d'aquesta llengua l'eina principal de la nostra existència.

Oi que és una bona idea?/
Jaume Marcet i Prims

Labor d'apostolat al Sàhara

Pel número 92 ens hem assabentat que "el nombre de catòlics augmenta a l'Àfrica". El primer país catòlic, el Zaire amb dotze milions i mig; l'últim, el Sàhara Occidental amb tres-cents seixanta-cinc catòlics dels cent cinquanta-un mil habitants que té" diu el periòdic. O sigui que en 470 anys de possessió de la zona s'aconseguien 365 catòlics (un per dia de l'any) i ens preguntem, què vam fer en el Sàhara els espanyols? Considerant-nos, com som, la "reserva espiritual d'Occident", com és que no hi hem sabut deixar més catòlics?

Déu vulgui i ens ajudi perquè aquesta petita mostra es multi-

pliqui i converteixi en llevat d'una gran collita. Esperem que així sigui.

Estimats germans saharians: si teniu algun problema, que deuen ser molts, per a consultes, escriviu a C.C.C. Apartat 25.144 Barcelona. Intentarem ajudar-vos en la mesura que ens sigui possible./Arvascat-81

Mals vents per a la tercera edat

Al nostre país la jubilació era regulada inicialment pels salaris reals rebuts el dos últims anys de vida laboral i actualitzada després pels augmentos anuals més o menys importants, però guardant una relació amb el sou o jornal de cada activitat i categoria professional.

Ara sembla que la cosa empitjorarà, ja que en les negociacions Estat espanyol C.E.E., es vol anar a una "harmonització" de les pensions comunitàries que segons sembla consisteixen en un "passament" o "subsidi" igual per a tothom, però que redueix a una quasi misèria a que deixi de treballar per raons d'edat. Segons les meves informacions, en les negociacions,

El lector escriu

que segons sembla tenen nivell d'Estat i de Parlament, s'ensopega amb la pedra dels drets adquirits per als treballadors d'un nivell salarial que sobrepassa el "passament" i s'està treballant en una solució via assegurança privada complementària de l'Assegurança Social, a càrrec del treballador. Aquesta solució, justa o no, farà disminuir el nivell de vida dels assalariats i com que segons sembla està abonada per les centrals sindicals i partits estatals d'esquerra, crearà sens dubte un perillós precedent de cara a les situacions de malaltia, invalidesa i accident que minvaran els avantatges dels convenis col·lectius sense beneficiar més que les multinacionals de l'assegurança./Josep Roig

Publicacions blasfemes

Estic completament d'acord amb la carta titulada "Llibertinatge de blasfemar". Els creients, davant les revistes que es mofen

públicament de Déu (com les que cita el firmant: El Paps, Interviu, El Jueves), hem de prendre mesures.

Jo en proposo una de molt fàcil: no les comprem. I diguem-ho als amics. Recordem allò que aconseguiren els negres, animats per Luther King, quan decidiren no utilitzar més els autobusos.

Que escriguin el que vulguin, però que s'ho paguin ells./A. Laso

Ens comprenem, les persones?

Jesucrist va ensenyar als seus deixebles i per mitjà d'ells a la humanitat a resar així: "El nostre pa de cada dia doneu-nos, Senyor, en el dia d'avui" i en una altra ocasió els digué: "Estimeu-vos els uns als altres com jo us he estimat". La segona obra de misericòrdia diu: "Dóna menjar al famolenc".

Sant Bernat escrivia: "Aquell que està sa, no sent el mal de l'altre; el que ha menjat bé no coneix el turment del qui pateix fam".

La mare Teresa de Calcuta ha dit en diverses ocasions: "La

veritable satisfacció es coneix quan tot es fa amb amor".

Mohandas Gandhi, pronunciant les següents paraules: "És fàcil parlar de Déu després d'un bon esmorzar, i tot esperant un bon dinar, encara millor. Però, com puc parlar de Déu a milions d'homes i dones que es veuen obligats a prescindir de dos àpats al dia? Per ells, Déu no pot presentar-se altrament que en forma de pa i de mantega".

Hi ha persones que estan malaltes i no disposen de mitjans econòmics per guarir la seva malaltia. Moltes d'altres moren per manca d'aliments. Hi ha els minusvàlids físics i mentals, incapacitats pel treball que es veuen impotents per enfrontar-se amb la vida i d'altres que tenint família es troben en la desesperació per falta de feina. També hi ha les persones que voldrien parlar però que ningú no les escolta.

La meua oració és la següent: "Senyor, seguiu enviant-nos grans mestres amb valor per a ensenyar-nos la veritat i poder anar solucionant totes aquestes lamentables situacions i que la humanitat els sàpiga escoltar i comprendre"./Joan Ricart i Potau

Celebracions de cloenda del I Centenari de la proclamació de la Mare de Déu de Montserrat com a patrona de Catalunya

Sa 8 de setembre, 18.45: I Vespres i cant de l'Escolania - 22.00: Vetlla de Maria.

9 de setembre, NATIVITAT DE LA MARE DE DÉU, 8.00: Laudes - 11.00: Missa Conventual presidida pel P. Abat Cassià M. Just - 12.00: Inauguració del relleu de la façana del monestir dedicat a Mn. Antoni Puig - Ballada de Sardanes - 13.00: Salve i Virolai - 18.45: II Vespres i cant de l'Escolania.

11 de setembre, DIA DEL CENTENARI de la coronació i de la proclamació de la Mare de Déu de Montserrat com a Patrona de Catalunya, 11.00: Missa Conventual presidida pel P. Maur Esteve, abat de Poblet - Ballada de sardanes - 13.00: Salve i Virolai - 16.45: Representació, a la basílica, d'«El retaule de Montserrat», pel Grup Juvenil de Teatre del Casal Claret de Barcelona - 18.45: Vespres i cant de l'Escolania - 19.30: «Cent anys de patronatge», conferència a càrrec del P. Maur M. Boix.

Club TALITA

(que dirigeix la Fraternitat Apostòlica Teresiana).

Psico-pedagògic per a deficients mentals a partir de 70 graus, cultura general, psico-motricitat, tall i confecció, expressió corporal, ceràmica, dinàmica de grup, etc. Formació humana.

Informació i matrícula, carrer Muntaner, 31, pral. 2.ª
Tel. 254 74 71

Nota de la Redacció

En l'anterior número 100, vam publicar a les pàgines centrals un magnífic treball sobre "Una monja funda una emissora de TV"; per un error incomprensible no hi figurava el nom de l'autor: Josep Maria Ruiz. Ho lamentem profundament i intentarem d'evitar-ho.

PETITS ANUNCIS

LA RESIDÈNCIA SANTA TERESA, per a professionals i estudiants, ofereix un lloc d'estada acollidor i de bona convivència. Compta amb espais comuns, a més dels individuals, destinats a música, menjador, biblioteca, sala de TV... Les noies interessades poden demanar informació a: c/ Cardenal Tedeschini, 56, Barcelona - 27. T. 251 33 35.

RESIDENCIA RIBA disposa pel curs vinent, de tres allotjaments per a dormir, per estudiants o similars.
Tel. 213 21 44 - Barcelona.

HABITACIÓ ofereixo gratuïtament a canvi de neteja.

Tel. 319 71 84

LLOGUER PIS de 3 habitacions exterior nou per estrenar, amb parquet menjador, gran terrassa
Zona Aragó-Meridiana
Trucar al Tel. 246 45 44, dimecres, dijous i divendres de 21 a 22 hores
Estació metro Clot Renfe - Mercat

✉ Apartado de Correos 35

VENTA DE XALETES I APARTAMENTS en els millors indrets de l'Escala (Costa Brava). Preus interessants. FINQUES GUANTER (A.P.I.) Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72

LLOGUERS

A Tona interessa llogar torre per tot l'any. Trucar al tel. 887 00 69. Vic.

Llívia, llogar apartament per a l'estiu. Tel. 885 29 01. Vic.

Es lloga casa per temporada. Raó Palou de la Vola. Vic.

Es lloga pis a Vic. Trucar al tel. 886 23 27. Vic.

Llogar per la temporada uns baixos amb jardí a Tona. Tel. 887 03 95. Vic.

Llogar noia per cuidar nens i fer la feina de casa. Tel. 885 44 04. Vic.

VENDES VARIAS

Folgueroles casa en venda per estrenar. Tel. 886 33 80. Vic.

Es ven o es lloga pis a Calldenes. Tel. 885 25 79 - 314 95 85. Vic.

Venc pis semi-nou bon preu. Tel. 885 00 36.

Local industrial de 300 m2. Venc o alquilo. Tel. 882 03 32. Vic.

Pis en venda al carrer de Dr. Bayés. Tel. 885 04 49. Vic.

Ocasíó es ven pis a Tona. Seminou. A molt bon preu: 1.659.000 ptes. Trucar al telèfon 887 00 69. Vic.

A Tona: Es ven pis per estrenar a bon preu. Truqueu al Tel. 887 00 69. Vic.

APARTAMENTS

CALELLA-PINEDA 2, 3, 4 hab. davant i vista platja de 1.600.000 a 2.600.000. Pagament 15 anys. Tel. 302 24 24.

SEGUR-CUNIT apartament a bon preu 1.625.000. Tel. 217 10 08.

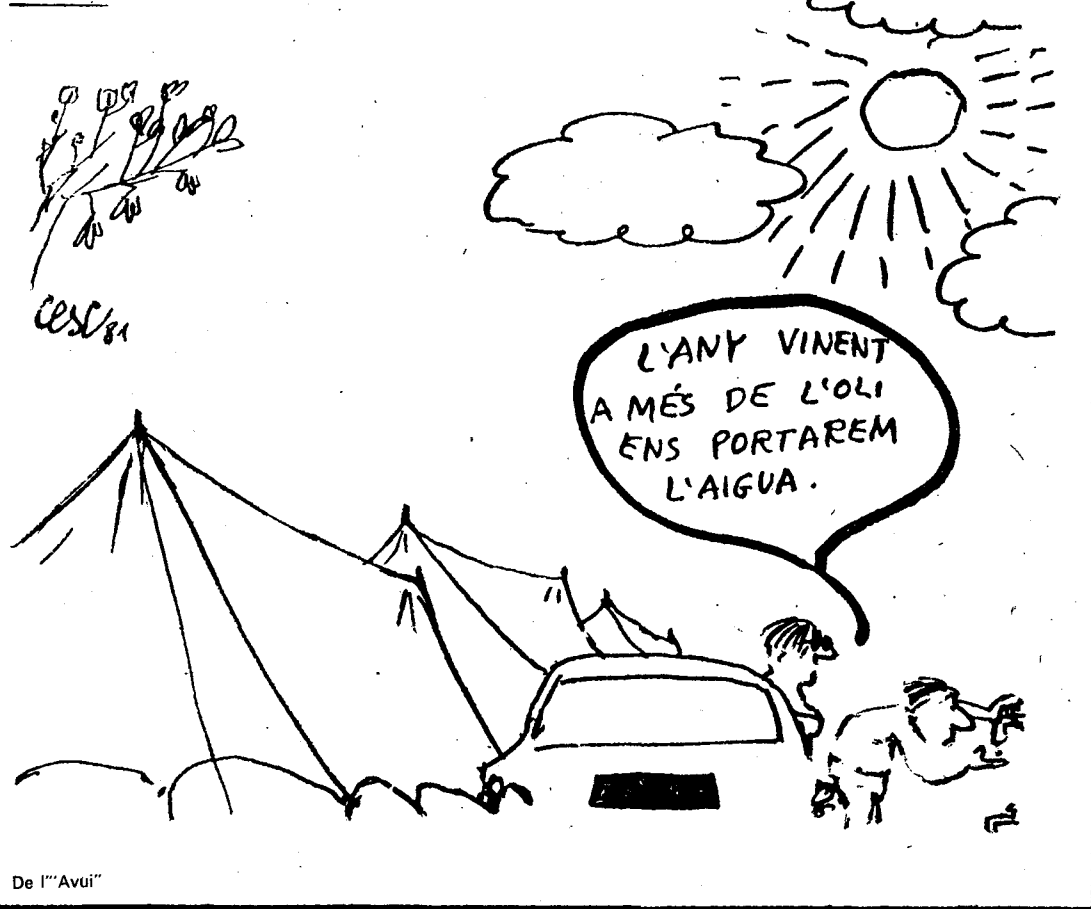
CASTELLDEFELS apart. 3 hab. com. bany, gran terrassa, piscina, jardí. Tel. 664 00 84, venda molt interessant.

CASTELLDEFELS apartament nou, 1 habitació, bany, cuina, menjador i terrassa davant el mar. Entrada 500.000 i facil. 7 anys. Passeig Marítim, 96. Tel. 219 92 51.

Posem a la vostra disposició el servei d'inserció de PETITS ANUNCIS a preu mòdic. Aquest preu és de 50 pessetes sempre que no passi de tres ratlles. Els anuncis que passin de tres ratlles seran a 75 pessetes. I si per fer ressaltar l'anunci interessa que sigui requadrat, el preu serà de 100 pessetes.

Per insercions podeu trucar als números: 215 27 39 / 215 27 84 / 215 28 05 i 215 24 33, o per carta a Edicions Terra Nostra, S.A., carrer de València, 244 - Barcelona-7.

CECSC

Punt de vista

DIPUTACIONS

El Tribunal Constitucional va dictar sentència contra aspectes molt importants de la Llei de Transferència de les Diputacions votada pel Parlament de Catalunya. El contenciós, doncs, s'ha resolt contra l'aspiració secular dels catalans a deslliurar-se de l'organisme despersonalitzador que són les anomenades Diputacions provincials.

La sentència de l'esmentat Tribunal vol dir que el Parlament va legislar excedint-se en les seves atribucions o aplicant malament la legislació vigent de categoria superior. Més clar: com el redactat de la Constitució feia témer, el Tribunal Constitucional estima que el que Catalunya legisla sobre aquests organismes, no pot ésser legislat en l'actual estat de la qüestió.

Cal admetre que la sentència es mou en la línia manifestada moltes vegades per representants del Govern central i, sobretot, pel senyor Martín Villa. Amb tot, hom no pot oblidar, que en un moment de flirteig accentuat amb el partit que governa a Catalunya, el mateix actual Ministre de Administració Territorial va insinuar que aquells organismes que tan incòmodes resulten a Catalunya podien arribar a desaparèixer. Ara per ara, no és pas aquest el cas.

Si la sentència del Tribunal Constitucional actualitzà el tema de les diputacions, aquest també tingué una gran rellevància en la recta final de les negociacions autonòmiques que se celebren durant el mes de juliol properat. La qüestió no era pas la mateixa, tot i la coincidència en el mateix tema.

Mentre els catalans, en termes generals, han desitjat i desitgen la desaparició, les grans forces polítiques espanyoles el que de debò es disputen és el control sobre les Diputacions, i la forma d'aconseguir-lo fou el fons de les discussions esmentades. Seria incórrer en un error gran confondre ambdues discussions: una cosa és oposar-se a la desnaturalització de Catalunya que les Diputacions suposen i una altra, ben diferent, preocupar-se per la titularitat i l'actuació d'aquestes corporacions.

L'acceptació constitucional de l'esmentada sentència no impedeix considerar que Catalunya continua tenint plantejat el tema de les Diputacions. A la vegada, no és fàcil comprendre que l'aplicació de mesures unitàries, tan harmonitzades com es vulgui, no serà mai una solució veritable per al tema de les Diputacions catalanes.

Josep Faulí

CATALUNYA

Tècnics USA donaran suport a la Generalitat

La Generalitat espera l'arribada d'experts nord-americans en economia federal per tal d'elaborar un informe sobre la valoració dels traspassos realitzats per l'Administració central.

Així mateix, es traslladaran també a Catalunya experts alemanys i italians, països en els que des de fa anys hi ha una administració descentralitzada. El motiu d'aquesta actuació de la Generalitat es perquè hi hagi experts estrangers que valorin els traspassos realitzats.

258.000 aturats a Catalunya

Un total de 258.051 treballadors en atur hi havia a Catalunya a finals de juny segons dades del "Full mensual d'ocupació", editada per la Conselleria de Treball de la Generalitat. Aquesta xifra representa un increment del 0,05 per cent respecte al mes anterior.

Per províncies, la major part de l'atur es concentra a Barcelona, a la que pertanyen 223.941, seguida de la de Tarragona amb 17.020, Girona amb 10.749 i Lleida amb 6.341.

Els gràfics de l'atur indiquen un creixement des de començaments d'any però molt inferior del del 1980.

L'atur subvencionat representa el 59,3 per cent del total. Hom calcula que l'atur juvenil assoleix el 45,3 per cent del total. Dels joves en atur, 61.614 són homes i 55.292 dones.

Per activitats, l'atur es distribueix de la següent manera: el 0,29 per cent correspon a l'agricultura, 37,6 per cent a la indústria, 20,4 per cent a la construcció i 20,5 per cent a serveis, essent el 20,2 per cent els que no han tingut cap ocupació anterior.

El total de sol·licituts enregistrades en la mateixa època s'ha elevat a 41.171, i el nombre de col·locacions a 17.711.

Dimiteix l'alcalde comunista de Balaguer

El batlle eurocomunista de Balaguer, capital de la Noguera, Gregori Gallego presentà formalment la seva dimissió al ple extraordinari municipal del dia 31. Sembla que la decisió ha estat "producte d'una falta d'entesa entre els membres del grup comunista", és a dir un enfrontament entre els sectors euros i prosoviètics que tantes lluites ha produït a dintre del PSUC. El propi alcalde ho confirma en dir "no és cert que la raó de la incompatibilitat sigui entre el meu treball i les tasques municipals".

ESPANYA

A Espanya moren dos alcohòlics cada hora

"A Espanya moren dos habitants per hora a causa de l'alcohol" ha manifestat el president fundador de l'Associació d'Alcohòlics Recuperats d'Avilés.

El declarant, que va voler restar en l'anonimat, es va lamentar que els infants puguin comprar una ampolla de vi als bars sense que ningú no els preguntés el perquè. Tot referint-se a l'alcoholisme infantil digué que tenia notícia de setze sevillans que a tretze anys ja patien de cirrosi.

Així mateix, va criticar el fet que "en els hospitals psiquiàtrics estiguin junts en el mateix recinte els esquizofrènics i els alcohòlics".

Ha baixat el consum de productes petrolífers

En l'àrea del monopoli (península i Balears), el consum dels principals productes petrolífers (gasolina d'automòbils, gas-oil, i fuel-oil) fou en el període gener-juny d'enguany, un 4,9 per cent inferior que en el mateix període de 1980, mentre que el consum

de tots els productes petrolífers, va ser, en el mateix període, un 5,2, per cent menor.

Hisenda recapta 450.000 milions amb els automòbils

El Ministeri d'Hisenda va ingressar durant l'any passat més de 450.000 milions de pessetes en concepte de fiscalitat de l'automòbil segons indica un informe del sector.

Una de les partides més importants és la procedent de l'impost de luxe. Actualment els automòbils paguen un 26 per cent del seu valor, exceptuant els utilitaris.

En una paraula, de l'automòbil surt el 45 per cent de tot el que es recapta en concepte d'impostos indirectes, en canvi en el nostre país és el que menys s'inverteix en estructura viària. Per aquest concepte hom destina tan sols el 0,29 per cent del Producte Nacional Brut, davant de l'u per cent habitual més enllà de les nostres fronteres.

La conseqüència d'això és el mal estat de les carreteres espanyoles i la frenada del Pla d'Autopistes. Sobre aquest punt cal assenyalar que, dels 7.000 quilòmetres previstos en el començament d'aquest pla, haurien d'estar ja en funcionament 2.182 quilòmetres, però tan sols es pot circular actualment per 1.650 quilòmetres, distància que no serà ampliada en quantitats importants a curt termini.

MÓN

Partits polítics a l'Uruguai el 1982

El 1982 els partits polítics podran funcionar a l'Uruguai, ha declarat el comandant en cap de l'exèrcit uruguaià, tinent general Luis Queirolo. Ha dit que per a finals d'enguany es preveuen contactes per a estructurar l'estatut dels partits polítics. L'any vinent estarà feta la llei referent als partits polítics i hi haurà elec-

cions a finals del 1982. Digué també que l'any vinent es farà la proclamació i instal·lació de les autoritats dels partits.

A l'Iran prohibeixen el muntanyisme mixt

La prohibició del muntanyisme mixt —esport en el que hi prenen part homes i dones conjuntament— es deu a "nombroses queixes formulades". La pràctica del muntanyisme serà "segrega-ben aviat" entre homes i dones. O sigui, que aviat els excursionistes, a l'Iran, s'hauran de passejar amb els del seu mateix sexe, per tal d'evitar temptacions que puguin produir-se en la solitud de les muntanyes.

Inventa el cotxe d'aire comprimit

Un austríac ha inventat el cotxe que funciona amb propulsió d'aire. Un motor d'aire comprimit serveix per a la propulsió del vehicle.

L'aire de propulsió es treu d'un dipòsit d'aire comprimit, i un compressor addicional per tornar a omplir el dipòsit aprofitant l'energia de les frenades. El seu inventor afirma que el cotxe és de construcció fàcil i, lògicament, no contamina.

També a Àustria s'ha iniciat un projecte per a estudiar l'energia produïda pel vent. D'entrada l'experiència servirà per a proveir d'energia un refugi alpí.

VIATGE A TERRA SANTA

EGIPTE I JORDÀNIA

organitzat per l'ASSOCIACIÓ BÍBLICA DE CATALUNYA

No es tracta d'un simple viatge turístic. Vol facilitar el coneixement de la Bíblia a través del coneixement de la terra i de la història que li serviren de marc. Queden unes poques places lliures. Qui hi estigui interessat i per a més informació que es dirigeixi a:

VIATGES MELIA - Rambla Nova, 3 - TARRAGONA

Tel. 20 42 90 - 20 56 67 i 20 35 19

El grup anirà dirigit per Mn. Joan Aragonès

En el missatge de la diada de les missions

El Papa pondera el paper de la família en l'obra missional

ROMA.— El papa Joan Pau II destaca el paper determinat que exerceix la família en l'acompliment de la tasca missionera de l'Església. Ho ha fet notar en el seu missatge per al diumenge de les missions, que aquest any se celebrarà el 18 d'octubre.

L'evangelització de la família constitueix el primer objectiu de la tasca pastoral de l'Església, diu el Papa en aquest document que s'ha publicat a Roma. Si la família cristiana no anuncia l'Evangeli i si no està animada per un esperit missioner, el principal objectiu de la pastoral de l'Església no s'assolirà, afegeix Joan Pau II.

El diumenge de les missions —subratlla el Papa— és l'ocasió adient perquè tot cristià s'aturi a examinar el seu compromís missioner. És l'esdevenidor de l'anunci de l'Evangeli en el món el que és en joc, escriu el Papa; i les dificultats foren menys pesades si tots els cristians prenguessin consciència de llur tasca missionera.

Les joves Esglésies del Tercer Món: una esperança

Pel papa Joan Pau II, el moviment missioner que s'obre pas

en les joves esglésies del tercer món desperta una gran esperança. Aquestes esglésies joves —escriu el Papa— no sols demostren la maduresa de llur fe. Amb llur fe. Amb llur exemple interpel·len; a més, les esglésies més antigues que hi ha als països de l'Occident, sovint ferides pel dubte o el cansament. Els recorden que una Església sense obertura missionera és una Església incompleta o malalta.

El papa Joan Pau II parla finalment de la necessitat d'una col·laboració missionera per tal de donar suport material a l'anunci de l'Evangeli: "Malgrat llurs esforços —diu—, les esglésies joves, que gairebé totes pertanyen als països del tercer món, encara són lluny d'assolir la independència econòmica. Encara han de poder comptar amb una ajuda material regular i segura a fi de garantir l'educació i la formació de llurs capellans i col·laboradors missioners, així com de construir i conservar esglésies, escoles, centres mèdics i socials". El papa Joan Pau II demana, doncs, a tots els catòlics que participin en aquesta ajuda financera. "Cal no oblidar —hi afegeix el Papa— que els països i les esglésies del tercer món estan tocades per la crisi econòmica actual, molt més encara que els països d'Occident".

Com a conclusió, Joan Pau II recorda, a més, la urgència del compromís missioner dels cristians: "el contacte amb una generació que encara no coneix el Crist —escriu— m'ha fet encara més conscient de la urgència d'aquesta tasca d'anunciar l'Evangeli".

Si la família cristiana no anuncia l'Evangeli, el principal objectiu de la pastoral de l'Església no serà complert.

Joan Pau II ha recuperat el bon humor

"Suo de calor, no pas per malaltia"

ROMA.— Joan Pau II ha recuperat la forma física, la veu i el sentit de l'humor. Ho demostrà en adreçar-se a uns vuitanta mil fidels i pelegrins que —per primer cop d'un mes ençà— s'havien aplegat a la plaça de Sant Pere per veure el cap de l'Església que sortia a la "finestra sobre el món", que havia romàs closa durant la seva llarga hospitalització al policlínuc Gemelli.

Amb una veu forta, somrient, Joan Pau II parlà més de vint minuts a la multitud, que l'interrompé moltes vegades amb llargs aplaudiments. El sant pare Joan Pau II s'acomiadà dels fidels dient: "Us diré que el Papa també sua, però no és per malaltia, sinó per sol del pic de l'estiu". En el seu discurs, el sobirà pontífex havia manifestat la seva joia per haver recuperat la salut. "El meu cor exulta donant gràcies a Déu que m'ha salvat", va dir.

També evocà la festa de l'Assumpta i va fer notar la seva satisfacció pel fet de poder adreçar altre cop la seva pregària a la Mare de Déu juntament amb els fidels. "Al cap de tres mesos de malaltia greu —va dir textualment—, que gairebé m'ha impedit de sortir de l'hospital, avui puc tornar a dirigir la pregària comuna de l'Angelus a la plaça

de Sant Pere amb els romans i pelegrins".

Al·locució suplementària per als polonesos

Després de saludar el pelegrins en francès, anglès, alemany, castellà i portuguès, Joan Pau II adreçà una al·locució suplementària als polonesos que havien acollit la seva aparició a la plaça de Sant Pere brandant banderes poloneses i imatges de la Mare de Déu de Czestochowa.

Al·ludí els esdeveniments polonesos d'una any enrera: "La festa d'avui és especialment apreciada per la nostra nació —que estima la pau i treballa la terra— per tota mena de raons religioses i històriques. L'anomenem la festa "de la Mare de Déu de l'Herba". Quantes vegades havia beneït la collita per aquestes dates quan estava a Cracòvia! També és la festa de la maduresa tal com ho mostra la natura. Es per això que, un any després dels fets que han orientat la vida de la nostra nació cap a una nova maduresa humana, prego amb tots els meus compatriotes de Polònia i de l'estranger per aquesta maduresa social, espiritual i patriòtica".

Crònica de Roma

Els moviments d'espiritualitat seglar

ROMA (Del nostre corresponent).— Ara fa un parell de mesos, se celebrà a Rocca di Papa, a prop de Roma, el primer encontre dels moviments que promouen la vida espiritual dels laics de l'Església catòlica. Si no tots els moviments, almenys una bona part i els més importants —més de quinze—, del gruix de l'Apostolat de l'Oració, curssets de Cristiandad, Equips de la Mare de Déu, Focolares, terciaris franciscans i dominicans, Moviment Carismàtic, cooperadors de l'Opus Dei, per esmentar-ne només uns quants i convençut que seré injust amb els altres.

El motiu d'aquesta crònica —malgrat el temps que ha passat, que tampoc no és tan llarg— és que el Consell pontifici per als Laics ha publicat les ponències d'aquells dies. Ho defineix com un "esdeveniment històric". Les ponències publicades van seguides de les reflexions fetes en arribar a casa —una mica més en fred—, les emocions que s'hi van viure, les conclusions i —cosa que no deixa de ser important— una evaluació del dicasteri vaticà corresponent que és una presa de posició. Tot això, en funció de la "renovació espiritual de l'Església".

La finalitat de l'encontre era modesta i ambiciosa a la vegada: reflexionar en conjunt sobre la "crida universal a la santedat", intercanviar experiències, deduir alguns aspectes bàsics que han d'estar presents en la renovació espiritual dels laics. En primer lloc, els diferents moviments es van presentar minuciosament els uns als altres; després van estudiar junts el que en podríem dir llur denominador comú: la crida —universal— a la santedat en tots els ambients i estats, el testimoni de vida evangèlica, els mitjans de formació espiritual de cara a l'evangelització...

A continuació els representants del movi-

ments van dedicar llur esforç a planejar el futur de les relacions entre ells i amb l'organització central de l'Església. Es van proposar de continuar la tasca iniciada, centrar la vida entorn de l'eucaristia, cultivar l'esperit d'acolliment, desenvolupar les originalitats pròpies amb l'ajuda dels altres i tot, harmonitzar més bé formació i acció, aprofundir l'espiritualitat mariana, preocupar-se també per les vocacions ministerials, responsabilitzar-se en el compromís temporal, aprofundir la comunió. El Consell dels Laics ha promès d'ajudar el futur d'aquests moviments, especialment en llur col·laboració mútua.

Tothom pensa —i el Consell pontifici per als Laics també— que l'experiència i el compromís adquirits per aquests moviments són fonamentals; especialment com a vivència religiosa capaç de donar un "impuls nou" —també a través del "compromís amb el món i les seves estructures"— en el camp de la promoció de la justícia i de la pau. En aquest terreny, un examen col·lectiu de consciència ha demostrat que n'eren, d'infundades, algunes crítiques. S'ha vist clar que cada moviment ha de complir el seu servei al si de la parròquia i de l'Església local: s'ha d'evitar que es creïn "illes de felicitat espiritual". El contacte amb la parròquia i els altres moviments és transfusió de carismes i escola de realisme. La formació permanent és essencial i cal fundar centres de formació teològica i espiritual sostinguts per diversos moviments.

El Consell dels Laics està tan entusiasmat amb els resultats d'aquest encontre com els moviments mateixos. I precisament aquests dies difon tot aquest ric material d'esperança cristiana entre tots els organismes de la cúria romana.

E. Planas

AVUI 2000

Campanya per la consolidació i relançament del diari

Rbla. Catalunya, 15. T. 318 54 24
EL MÓN VIST DES D'UNA PERSPECTIVA CATALANA

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIO

Nom i Cognoms.....

Carrer..... N.º..... Pis.....

Telf..... Població.....

Els prego que em subscriuin al diari "AVUI" a partir del dia 1er. del mes vinent

Barcelona: (repartiment a domicili) Fora de Barcelona

Trimestral	2.229 ptes.	Trimestral	2.074 ptes.
Semestral	4.458 ptes.	Semestral	4.148 ptes.
Annual	8.916 ptes.	Annual	8.295 ptes.

DATA I SIGNATURA

Envieu aquest BUTLLETI a:
Campanya AVUI 2000 Rbla. Catalunya, 15 3er. 2a.
Barcelona-7

Testament d'Heinrich Tenhumberg, bisbe de Münster

Un bisbe davant la mort

El testament espiritual del papa Pau VI, publicat un any després de la seva mort, va atreure l'atenció mundial. Ben poc conegut fora d'Alemanya és el testament d'un altre bisbe catòlic, Heinrich Tenhumberg, de Münster, que va morir el 16 de setembre del 1979 tot just als 64 anys.

Nascut de pares camperols a Westfàlia al 1915 i el més gran de sis fills, el bisbe Tenhumberg fou ordenat sacerdot pel setembre del 1939, tres setmanes després d'esclatar la guerra mundial. El va ordenar el bisbe Count von Galen, el famós "Lleó de Münster". Tot el ministeri sacerdotal del bisbe Tenhumberg es desenvolupà en el servei de la diòcesi de Münster.

Text del testament

La meua vida està en mans de Déu. Quan encara era un infant —molt poc temps després de rebre la Primera Comunió— vaig consagrar la meua vida a Jesucrist i a la seva benaurada Mare. Era un dissabte a la tarda, després del dia de Nadal. Em trobava tot sol a la sala d'estar de casa meua, amb el pessebre i l'arbre de Nadal. En vaig sentir empès a agenollar-me i a fer un acte de consagració preparat espontàniament per mi mateix. D'aleshores ençà he renovat aquesta consagració tot sovint,

particularment al Sagrat Cor i a la seva Santíssima Mare...

Dono gràcies a Déu per la seguretat interna, i la pau i tranquil·litat que sempre he experimentat per mitjà d'aquesta pràctica. Ara em sento preparat per acceptar la mort de les mans de Déu quan, on i com Ell me l'envii. Que en tot es compleixi la seva voluntat.

Demano a Déu i a tots els meus companys, particularment els més íntims, que perdonin els meus pecats, les meves faltes i les meves omissions. La meua ànima sofreix quan penso en les conseqüències de totes les meves falles i debilitats.

Dono moltes gràcies a tothom, particularment als qui han estat tan bons amb mi.

No sé quan Déu, en la seva misericòrdia em cridarà d'aquesta vida em demanarà comptes de la meua administració. Sé que podria passar molt aviat i de sobte. En tot cas demano que el meu successor en la diòcesi de Sant Ludger no perdi mai de vista aquests ideals:

El bisbe catòlic, Heinrich Tenhumberg, estava preparat per acceptar la mort.

1. Mantenir sempre la unitat del Déu Ternari, Pare, Fill i Esperit Sant. Recordar contínuament que la nostra primera obligació és lloar Déu i adorar-lo. Aquesta és la base que fonamenta el nostre lliurament i servei als altres.
2. Mantenir sempre la unitat de Crist encarnat i Maria. Ha estat donada pel mateix Déu i és, per tant, indissoluble. Aquesta unitat és imatge de la unió entre Crist i l'Església; altrament la unitat mateixa de l'Església és impossible. Tenir constantment una devoció molt profunda a la Mare de Déu.
3. Mantenir sempre la unió de la diòcesi amb el successor de sant Pere amb el Papa. Aquesta unió ha estat la base i ha donat forma d'ésser a la història de la nostra diòcesi des dels seus inicis fins al dia d'avui. I pot preservar-se únicament en quant es vegi a la llum de la fe i es visqui amb veritable amor.

Vigilància reforçada

La vigilància per la seguretat del Papa ha estat, lògicament, reforçada després de l'atemptat sofert per Joan Pau II el 13 de maig passat.

A més de la guàrdia suïssa, que custodia l'Estat del Vaticà, a Castel Gandolfo presten servei de vigilància carabiners de la policia italiana, que fan guàrdia a les portes de la villa pontificia, on resideix actualment el Papa.

YOGHOURT DANONE

amb la gent sana

Per encetar el dia amb un somriure, avui, més que mai, ens cal una alimentació equilibrada i sana.

I per fer-la més rica i variada, Yoghourt DANONE, l'aliment natural, sa, nutritiu i lleuger que agrada a tothom, a totes hores.

Avui, com sempre, DANONE està amb la gent sana.

Aliments frescos i naturals

Els dies 29, 30 i 31 d'agost

A Vilafranca del Penedès

Per a fruit de la festa major més típica de Catalunya

Catalunya en particular, i els Països Catalans en general, mantenen una estructura de festa major molt semblant, tal com correspon a un país de la Mediterrània, amb les seves variants pròpies (de la mateixa manera que hi ha distintes variants dialectals d'un mateix idioma). Emperò els tres països de la nostra nació tenen unes grans festes característiques de profunda rel popular, que fugen del motlle normal: com les del Misteri d'Elx per la Mare de Déu d'Agost, i les de la Mare de Déu de la Salut a Algemesi, al País Valencià; les de Sant Joan a Ciutadella, a les Illes; i la Patum, pel Corpus, a Berga, i la de sant Fèlix, el 30 d'agost, a Vilafranca del Penedès, pel que fa al Principat.

Concretant-nos a la Catalunya estricta, la festa de Berga és la més significativa de la Catalunya Vella; i la de Vilafranca, la de la Catalunya Nova.

Festa major de Sant Fèlix o de Vilafranca

Abans d'entrar en el tema objecte del nostre article volem aclarir que, si bé la festa vilafranquina és la més espaterrant de les que es fan del Llobregat a l'Ebre, a les grans viles i poblacions de les comarques del Penedès es manté una estructura (o infraestructura) de la festa que és molt semblant (a Sitges, l'Arboç, Vilanova, Sant Pere de Ribes, els Monjos, Sant Quintí de Mediona, etc.); això dóna una unitat geogràfico-antropològica digne d'aprofundiment dels estudiosos.

El primer tret característic de la festa major vilafranquina és que tothom qui la viu i coneix l'anomena de sant Fèlix; i és que la figura del sant hi és present tothora i en tot "magi"; la seva rel religiosa és completament indestruïble de la realitat ciutadana i popular: tot gira entorn a la figura i el "ossos" (les relíquies que es conserven a la cripta de la basílica de Santa Maria) de sant Fèlix màrtir, "que és nostre protector", com diuen els versos de l'antic ball de diables i, sobretot, l'inici dels operístics goigs que des de fa segles es canten a la novena. Però anem a relatar-ne la festa.

Participació multitudinària

Podem dir que comença íntimament, per als vilafranquins, el dia 22 amb les primeres notes —interpretades per la petita orquestra de cambra i el cor— dels abans esmentats goigs que curullen les pregàries de la novena. Cosa curiosa i esperançadora: la novena és viscuda i participada, d'uns anys ençà, per una gran massa de població, sobretot gent jove (més predisposada a conservar una tradició que no pas per devoció). Pocs dies abans d'iniciar-se la festa, els administradors (les diferents persones que cada any es fan responsables de la seva organització), acompanyats per la imatge

Entrada de sant Fèlix a la basílica. (Foto Jiménez.)

ge de sant Fèlix "petit", una tartana i les gralles, fan un recorregut per tota la vila, anomenat "la capta"; serveix per oferir a la ciutadania el programa dels actes i l'estampa amb la imatge del sant (que és posada darrera la porta d'una gran part de les llars vilafranquines), tot demanant la seva col·laboració material: així comença la participació popular, que esdevé multitudinària durant els dies de la festa.

El dia 29, junt amb el toc de l'Àngelus i un espectacular repic de campanes, esclata una gran tronada que sacseja els fonaments de la vila; és un dels punts culminants de la festa, i la gent diu: "ja ha petat el «Drac»", que és el ball popular que inicia la cercavila festiva i engrescadora. Segueixen al "Drac" pràctica-

ment una vintena (fixeu-vos-hi bé, quasi vint!) de balls i danses populars distintes que durant tres dies emplenaran els carrers i places vilafranquins; a la tarda processó, i castell de focs a la nit.

L'endemà, el 30, dia de sant Fèlix, la diada gran, a trenc d'alba comença el rebombori, ja que tots els grallers s'escampen pels carrers de la vila tocant una típica i clàssica melodia; després tenen els convilatans amb el seu espiguet que és auguri de festa gran, acompanyats de centenars de ciutadans; després, l'entrada a l'ofici (on tots els balls i danses acompanyen els administradors de la festa); és una missa celebrada per tots els capellans residents a Vilafranca i comarca, i els fills de la vila —que, estiguin on estiguin, sempre hi fan cap—; la sortida d'ofici i l'altra punt

àlgid de la festa: l'actuació dels balls i, sobretot, l'actuació de les millors colles de castells a la plaça de la vila (l'anomenada "plaça més castellera"); constitueix el dia summum de la temporada.

Després ve el dinar, concert popular i processó de sant Fèlix, que acaba amb "l'entrada" a la basílica; és un dels "espectacles" (reconec que no és la paraula exacta) de participació ciutadana més impressionants del país; qui l'ha vist i l'ha viscut comprendrà que no hi ha paraules per a descriure'l. Al dia següent, el 31, l'estructura dels actes és pràcticament igual, si bé amb més intimitat vilatana. Així, viure la festa major de Vilafranca vol dir estar gairebé vintiquatre hores al carrer i "a peu

dret", com diu l'Espinàs. Aquesta estructura bàsica té d'altres complements propis de tota festa major: concerts, teatre, sardanes, espectacles variats, tots ells al carrer i a l'abast de tothom (a part dels que puguin organitzar les entitats privades). Els dies 1 i 2 de setembre la gent descansa del "rebombori", però continuen els actes "normals" i propis de tota festa major de casa nostra.

Punt final

A grans pinzellades hem intentat de descriure aquesta gran festa popular dels vilafranquins; té al virtut d'ésser la "festa major del Penedès", ja que el dia 30 d'agost —sobretot— no hi ha vila, poble ni poblet del Penedès que no faci festa per anar a Vilafranca, a la també seva festa major. Vilafranca, potser sense proposar-s'ho, esdevé l'autèntica capital de la comarca. Moltes plomes il·lustres del país han explicat millor que jo què és i com és la festa: Milà i Fontanals, Vidal i Valenciano, Llorens i Barba, Pau Casals, Angel Guimerà, Lluís Via, Pin i Soler, Xènius, Josep Pla, Rodolf Llorens, Torras i Bages, Albert Bonet, Manuel Trens, i un llarg reguitzell de figures literàries, artístiques, religioses i polítiques del país. Això fa que no hagi d'estranyar a ningú si dic que, si aneu per sant Fèlix a Vilafranca, hi veureu el dia 29, a la tronada, i el dia 30 al migdia, a la plaça, i al vespre davant la basílica, a "l'entrada", moltes llàgrimes —de goig i d'emoció— correr galtes avall a les cares de vells i joves penedesencs i vilafranquins que any rera any participen, viuen i fan possible l'anomenada festa major "més típica de Catalunya".

Jaume Casanova

Cartell de la festa major d'enguany.

Aquest país

Coses d'aquest estiu

És, l'estiu, com un miratge que no dura pas solament un instant sinó que es perllonga al llarg de tres mesos? Un observador que vulgui arribar al fons de l'ànima d'un poble, zanirà errat si només se serveix d'allò que els seus ulls poden observar durant el període de vacances? Heus ací unes qüestions que tenen potser una certa substància, penso jo, perquè a l'estiu, si bé tot és diferent, aquesta diferència ve protagonitzada pel ciutadà de sempre; aquell que viu les vacances com una part molt important de la seva existència, però sense arribar a deslligar-les completament del seu capteniment, de la seva forma de ser, actuar, pensar.

Vull dir que una persona actuarà d'una manera determinada, de juny a setembre, però sempre en relació directa amb una posició assumida davant la vida. Els qui es mouren per motius exclusivament estacionals seran pocs; o en tot cas ho faran aquells que, a causa de la seva feble personalitat, o a la formació poc eficient que se'ls ha donat, no saben resistir les aigües del corrent del moment, que els mouen com si fossin una barqueta de paper.

Tot això ve a tomb perquè, aquest estiu, a les grans zones turístiques, la gent autòctona està donant mostres d'unes formes d'actuar que només serien comprensibles o normals en el si d'una societat molt evolucionada a partir de dècennis i dècennis de lideratge de les idees liberals en els costums i en el marc de les idees. Cosa que, no cal dir-ho, no s'ha donat pas entre nosaltres abans del 1977.

Dues petites mostres: Primera: una bona part de nenes, noies i dones que al litoral o terra endins, usen el monokini —que quasi són la majoria— disposen de passaport espanyol. Segona: els nois, quan venen moguts pel desig de "llogar" a fons ja no cerquen únicament, ni predominantment, la xicota fàcil estrangera. I pel que fa als xicots, podríem dir semblantment: des de l'ús indiscriminat de tota classe de drogues fins al conreu de nivells de moralitat que s'acosten a la cota de sota zero.

Aquests són uns fets que inciten a la reflexió: en pocs anys s'ha "avançat" molt, com si es volgués recuperar el temps "perdut". Uns canvis sobtats fan sempre de mal pair. Quines conseqüències se'n derivaran, de tot això? La resposta, l'hauríem de trobar entre tots.

Antoni Plaja i Mateu

Denuncia el bisbe de la Seu d'Urgell

“Ens és més fàcil denigrar l'altre que no pas enaltir-lo”

Seu d'Urgell.— “Que costa d'atendre i d'honar l'altre, dir una paraula d'elogi al seu treball ben fet, a alguna qualitat personal! Pensar mal, calumniar, denigrar és més fàcil. Les cartes anònimes que parlen mal d'algu, els rumors que corren sols... podrien el teixit de la convivència humana; enfonsen les persones i, a vegades, les institucions, injustament”, escriu el bisbe de la Seu d'Urgell, monsenyor Martí Alanís, en la seva darrera carta pastoral.

El bisbe distingeix els conceptes de l'honor i del prestigi. De l'honor que es deriva de l'honradesa i de les qualitats de la persona, i del prestigi que es compra a través dels sofisticats mitjans que venen una bona imatge del subjecte que paga els seus serveis.

“L'honor —diu monsenyor Martí— és patrimoni de tota persona honesta. Tothom hi pot comptar. No ha de dependre de la bossa. L'honor no ha d'anar lligat a la condició social. Hauria d'anar lligat a l'honradesa, a la virtut, al treball. El món exalta la banalitat i denigra i calumnia tot allò que li sembla bé. Del

concepte sagrat de l'honor passa al concepte de prestigi, aconseguït com un joc intel·ligent i freqüentment comercial, de competències i lluites, no com a fruit del veritable mèrit.”

Per això es comprèn que “un cantant”, un esportista, pot tenir més prestigi dels ciutadans que un científic sacrificat o una mare de família. I que practicar

la virtut, si és que no té un aspecte social, passa a ser cosa privada i freqüentment atacada per la burla o la ironia. Parlar de la virginitat, de l'amor a la veritat... no compta”. I acaba dient: “En els problemes ètics i en el judici espiritual del comportament l'home es troba, al final, sol amb la seva consciència davant Déu. I aquesta és la seva grandesa”.

Doctor Pont i Gol

“La catequesi és una etapa de l'evangelització”

Tarragona.— “La catequesi és una etapa de la evangelització. Globalment, es pot considerar la catequesi com a educació de la fe dels nens, dels joves i dels adults, que comprèn especialment un ensenyament de la doctrina cristiana, donat generalment d'una manera orgànica i sistemàtica, amb mires a iniciar-los a la plenitud de la vida cristiana”, assenyala monsenyor Pont i Gol sobre el tema de la catequesi, al qual està dedicant les seves converses radiofòniques.

Indica, després, el prelat, la diferència entre catequesi i evangelització: “Recordem que entre la catequesi i l'evangelització no existeix ni separació o oposició, ni identificació pura i simple, sinó relacions profundes d'integració i de complement recíproc”.

“L'evangelització —diu—, té per finalitat anunciar la

Bona Nova a tota la humanitat perquè en visqui. És una realitat rica, completa i dinàmica, que té elements o, si ho preferiu, moments essencials i diferents entre si, que és necessari saber abraçar conjuntament en la unitat d'únic moviment. La catequesi és un d'aquest moments.”

“La catequesi —remarca—, persegueix un doble objectiu: fer madurar la fe inicial i educar el veritable deixeble per mitjà d'un coneixement més profund i sistemàtic de la persona i el missatge del Senyor Jesucrist.”

“La finalitat de la Catequesi en el conjunt de l'evangelització —acaba dient— és la d'un període d'ensenyament i de maduresa, és a dir, el temps en el qual el cristià, havent acceptat per la fe la persona de Jesús com el Senyor, s'esforça per conèixer millor aquest Jesús en les mans del qual s'ha posat.”

Campanya de les firmes

Tot preparant el viatge a Roma

A tots els seguidors i els entusiastes col·laboradors de la Campanya podem donar-vos avui una bona notícia, i és que encara continuem rebent firmes a Font Vella, 40. Realment ja no n'arriben tantes com en els mesos anteriors, i a més a més hem de tenir en compte que vam posar com a data de final de la Campanya el dia 30 de juny. Però amb tot i això continuen arribant-nos firmes. Una actitud vertaderament admirable, de debò. Us ho agraim.

Doncs bé. Com que gràcies a Déu la recuperació del Sant Pare va definitivament per bon camí, ja hem començat a parlar de fer un viatge a Roma en una data no molt llunyana per a lliurar-li els milers de signatures recollides. Tots sabeu que ara el Papa ja ha iniciat —o està a punt d'iniciar— un període de vacances a Castel Gandolfo que durarà ben bé fins a final del mes de setembre. Per tant, és probable que a partir de l'octubre el Sant Pare comenci a rebre audiències progressivament. I per al novembre o el desembre cal esperar que ja es tornin a organitzar les festives i magníficament doctrinals audiències dels dimecres.

La data del viatge possiblement, doncs, serà abans d'acabar l'any. Fins i tot potser la farem coincidir amb la diada del Nadal. Però d'això —i de tots els altres aspectes referents al viatge— encara no hem concretat res. Únicament mossèn Jarque, generosament, ja s'ha ofert per fer tots els tràmits necessaris perquè puguem ser rebuts pel Sant Pare en una de les audiències dels dimecres i sigui accessible presentar-li personalment el gruixut feix de firmes que demanen la seva visita a la nostra terra.

Naturalment ell també ens acompanya-

rà com a representant de CATALUNYA CRISTIANA, aquest nostre setmanari que amablement des del primer moment va mostrar-se identificat amb l'esperit de la Campanya i ens va deixar espai a les seves planes per publicar-hi de tant en tant els nostres articles. Per altra part, mossèn Jarque ha sopat amb Karol Wojtyła, i això sempre hi ajudarà.

Els membres del GXT que farem aquest meravellós viatge encara no han estat determinats. El més lògic és que el president, secretari, responsable de la Campanya i altres membres de la nostra Junta tindran una plaça assegurada. Però ja us diem que de moment encara no hi ha res. Depèn, sobretot, del dia i del fet que ningú no es posi malalt quan sigui el moment.

El mitjà de transport tampoc no ha estat encara fixat. Però com que hi ha diverses opcions, no creiem que ens resulti excessivament complicat trobar una solució. L'únic inconvenient són les despeses que les haurem de pagar de les nostres butxaques si no hi ha algú que caritativament ho faci per nosaltres.

En definitiva, temps hi ha per preparar bé aquest viatge. De tots els ets i uts que vagint sortint a partir d'ara, en continuarem informant a través d'aquestes mateixes planes en les properes setmanes, i així us mantindrem al corrent.

Per tant, doncs, ens tornarem a trobar d'aquí a uns dies. Si encara us queda alguna firma, no dubteu: envieu-nos-la. Totes arribaran a mans del Sant Pare. I com més millor.

La nostra adreça és —tornem-ho a recordar—: Font Vella, 40. Visca el Sant Pare!

Grup Xiroi de Terrassa

Institut Cultural Femení
Classes diürnes i nocturnes

Centre de formació professional de primer grau
Jardí d'Infància
Tècnic Auxiliari Sanitari
Títol oficial del M.E.C.

Cursets: Puericultura - Graduat Escolar - Auxiliari Clínica

Alienació en la

S'ha de reconèixer que avui dia som ben poc originals. Els sociòlegs diuen que la majoria de la gent segueix unes pautes de comportament molt concretes. Ens trobem amb una sèrie de líders d'opinió que són els qui donen les orientacions. La resta, en la majoria dels casos, com xaiets, a creure i a viure sense escalfar-s'hi el cap. Estem alienats? Ens manipulen fàcilment? Aquest és el tema que planteja CATALUNYA CRISTIANA. L'anàlitzem des de diferents vessants: l'home polític, religiós, sexual, etc.

Es diu que l'ociositat és l'inici de tots els vicis. Ara bé, poques vegades s'ha comentat el sentit que normalment té el treball. A nivell teòric tots estem d'acord que la feina ha de contribuir a la realització humana de la persona. Succeeix, però, que molts treballadors no veuen el sentit, la finalitat de la seva feina, allò que aporta: desengany, frustració, inadaptació a la societat i una inseguretat creixent.

Reestructuració de la vida

Ens trobem amb una sèrie de treballadors que són alienats, degradats per a la persona. No poden contribuir de cap manera a la seva realització personal. L'home és una màquina més de la nostra societat és competitiva, eminentment productiva. L'únic que compta és la rentabilitat, obtenir uns guanys, com més alts millor. Tant la concepció burgesa com la socialista de la societat consideren el treball com un valor fonamental, malgrat que els plantejaments siguin diferents.

Allò que és evident és que cal una reestructuració de la vida quotidiana, de les nostres activitats diàries. Cal planificar d'una manera seriosa i racional tant el nostre temps d'oci com de treball. "Malauradament —afirmava un sociòleg a CATALUNYA CRISTIANA— un percentatge molt alt de la majoria de les persones disposa de molt poc temps lliure, i el poc que tenen el passen davant la televisió. En aquest cas desenvolupen una activitat passiva, no gens creativa. La televisió és una de les eines més importants de manipulació, d'alienació de la que disposen els governs. Serveix perquè es vagin reforçant unes pautes d'actuació convencionals, establertes, que afavoreixen el poder establert."

Alienació en el món del treball

Molt poques persones estan satisfetes del treball que realitzen. Com hem dit abans, rarament contribueix a la seva realització personal. Es treballa per necessitat, per obtenir uns diners que permetin de viure, però per res més. En parlar d'aquest interessant tema amb Jesús Hernando, membre del comitè executiu de la USO, ens deia: "L'home és una màquina en el món del treball. Tan sols interessa produir i produir, com més millor."

El líder sindicalista també es mostra preocupat per la crisi actual de valors, l'ambició personal, la competitivitat i comercialització, l'afany de lucre, factors tots ells que desvirtuen l'autèntica essència del treball.

Jesús Hernando està convençut que convé concienciar el món obrer. "Els treballadors no saben ben bé el paper que juguen, ni valoren d'una manera adequada la força que tenen. Tampoc no s'adonen que són utilitzats per uns interessos polítics i sindicals molt concrets." Un altre aspecte que comenta amb tristesa aquest sindicalista de la USO és el poc temps que el treballador pot dedicar a la família. "Normalment s'han de fer moltes hores i no hi ha temps per estar a casa, la qual cosa provoca un desconeixement en profunditat de l'entorn familiar. I aquest és un aspecte que no s'hauria de descartar, ja que l'home pot trobar la seva projecció a través de la família."

Les manifestacions de Jesús Hernando ens porten a la mateixa conclusió de sempre: les condicions en què es realitzen la majoria de les feines porten a un projecte realment humà, o sigui, que contribueixin a la realització de la persona.

L'alienació en el món del treball, almenys des d'una perspectiva econòmica, està també molt lligada amb la desigualtat social, amb la misèria. És lògic que l'home se senti a vegades

frustrat quan compara la seva vida amb la d'altres. L'home cap a una societat més humana, on les relacions siguin més igualitàries, on els pares i fills, l'existència i l'organització de la vida siguin amb harmonia.

Tenir o ésser

Perquè tot això sigui possible, cal un canvi de mentalitat, però abans prèviament cal que l'home. Per abolir la misèria, començar a superar l'exclusiva i polarització, cal una realització econòmica i social.

Tal com diu Freud, tant que donem importància a ésser que al tenir. Per tot des d'aquesta perspectiva, és alienadora i contrària a la realització humana una vida molt àmplia.

Els sentiments, l'afecte mutu, el romanticisme, etc., han d'estar a la base de tota relació sexual.

Nens i cap de setmana

BARCELONA

Aquesta setmana i fins el 13 de setembre el Tibidabo ofereix —gratuïtament— a més de les tradicionals atraccions, l'oportunitat de veure una família de fonàmbuls alemanys. Es tracta de la família Bögler-Tonell composta per Alphonse i un matrimoni amb tres fills. Alphonse treballa sobre una torre metàl·lica de 52 metres d'alçada i allà dalt realitza una sèrie d'exercicis d'equilibri que impressionen de veritat. Cal dir, que Alphonse ha estat el doble de Roger Moore en les escenes de perill de les seves pel·lícules.

Durant tots aquests dies, cada dia a partir de les 8 passa per sobre d'un cable amb un 32 per cent de pendent i una diferència d'alçada de 30 metres. El matrimoni ens presenta exercicis amb motocicleta sobre el cable que penja des d'una alçada bastant considerable. És doncs un espectacle molt interessant i que molt poques vegades poden veure a Barcelona i més en el marc incomparable de les atraccions del Tibidabo. Entrada gratuïta.

COMARQUES

Diumenge

Anglès. A les 4, cercavila amb Pam i Pipa.

Vic. A les 6 de la tarda a l'Associació de Veïns del Remei ball popular amb "Els Artristes".

Caldes d'Estrac. A la nit, cercavila per tot el poble i animació amb el grup Taronjada natural.

Vilanova del Camí. A la tarda animació i titelles amb "Plou i fa sol".

Lleida. A la nit, al Castell, actuació de l'Esbart Sant Marçal.

Les Borges Blanques. A la tarda, al Teatre, actuació d'"Els Artristes".

Santa Eulàlia de Riuprimer. A la tarda, a dos quarts de sis, actuació dels pallassos Pep, Saltimbanqui i Bucoi. Després, actuarà el grup d'animació El Càntir.

Caldes d'Estrac. Al matí, representació teatral amb el grup U de Cuc. **Castelló de la Plana.** A la nit, animació i ball amb el grup "El Setrill".

Llerona. A les sis de la tarda jocs de màgia amb "La capsa màgica".

Llinars del Vallès. A la tarda, a les sis actuació de "Germans Totó".

Dilluns

Les Borges Blanques. A la tarda els pallassos Pep, Saltimbanqui i Bucoi.

Dimarts

Les Borges Blanques. A la tarda, "Titelles Naip" i el seu espectacle "Enrenou a la jungla".

Anglès. Al matí, actuació del grup de danses i cançons populars "Ara va de bo". Després jocs de màgia amb "La capsa màgica".

Carme Anfosso

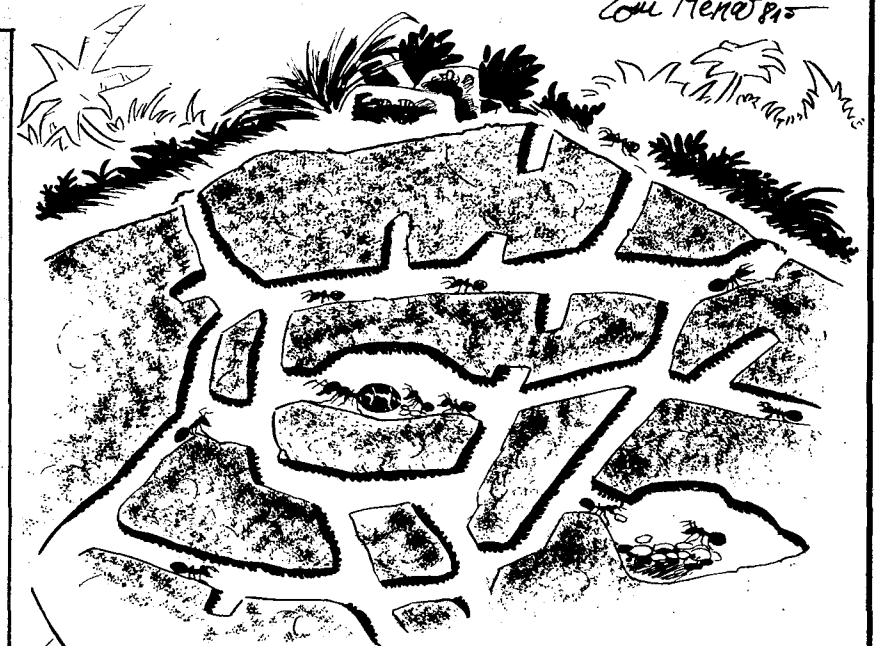

1

EL POBLE DE LES FORMIGUES

Zoi Meneses

Les formigues són insectes socials. Això vol dir que els agrada viure agrupades en pobles, com als homes. En pobles molt ben organitzats on cadascuna té una tasca assignada. Cada formiga sap la feina que li pertoca i procura de fer-la tan bé com sap. Així s'ajuden les unes a les altres i entre totes ho fan tot. Hi ha espècies de formigues on aquesta divisió del treball fa que puguem distingir-hi vint-i-set classes diferents. Podríem dir que van vestides de manera diferent. Però no es tracta només d'un uniforme com els que porten els homes perquè es vegi el seu ofici —sinó que el seu cos està ja fet en cada cas de manera que sigui el més adequat a la tasca que els correspon dintre de la comunitat. Per això, per exemple, la formiga-soldat és la més forta de totes i té un cap gros amb unes terribles mandíbules. No cal dir que la formiga-soldat és l'encarregada de defensar el poble dels seus enemics i protegir les seves germanes mentre treballen en la tasca de construir el formiguer, tragar aliments, tenir cura dels fills, etc. Sovint veiem llargues processons de

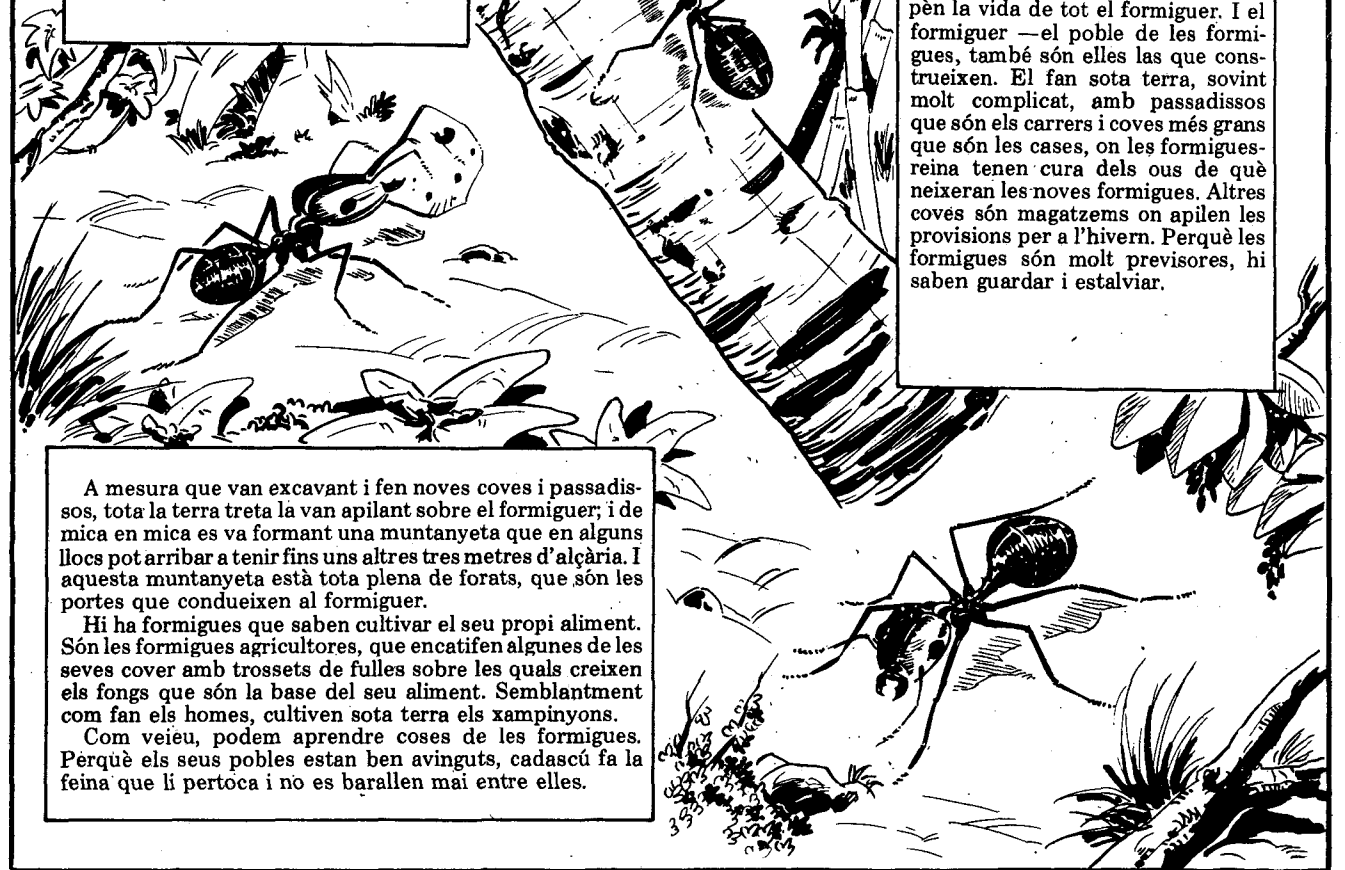

formigues que van i vénen carregades amb trossets de menjar, de vegades més grossos que elles mateixes. Són les formigues-obreres, les més treballadores de totes, i d'elles depèn la vida de tot el formiguer. I el formiguer —el poble de les formigues, també són elles las que construeixen. El fan sota terra, sovint molt complicat, amb passadissos que són els carrers i coves més grans que són les cases, on les formigues-reina tenen cura dels ous de què neixeran les noves formigues. Altres coves són magatzems on apilen les provisions per a l'hivern. Perquè les formigues són molt previsoras, hi saben guardar i estalviar.

A mesura que van excavant i fan noves coves i passadissos, tota la terra treta la van apilant sobre el formiguer; i de mica en mica es va formant una muntanyeta que en alguns llocs pot arribar a tenir fins uns altres tres metres d'alçada. I aquesta muntanyeta està tota plena de forats, que són les portes que condueixen al formiguer.

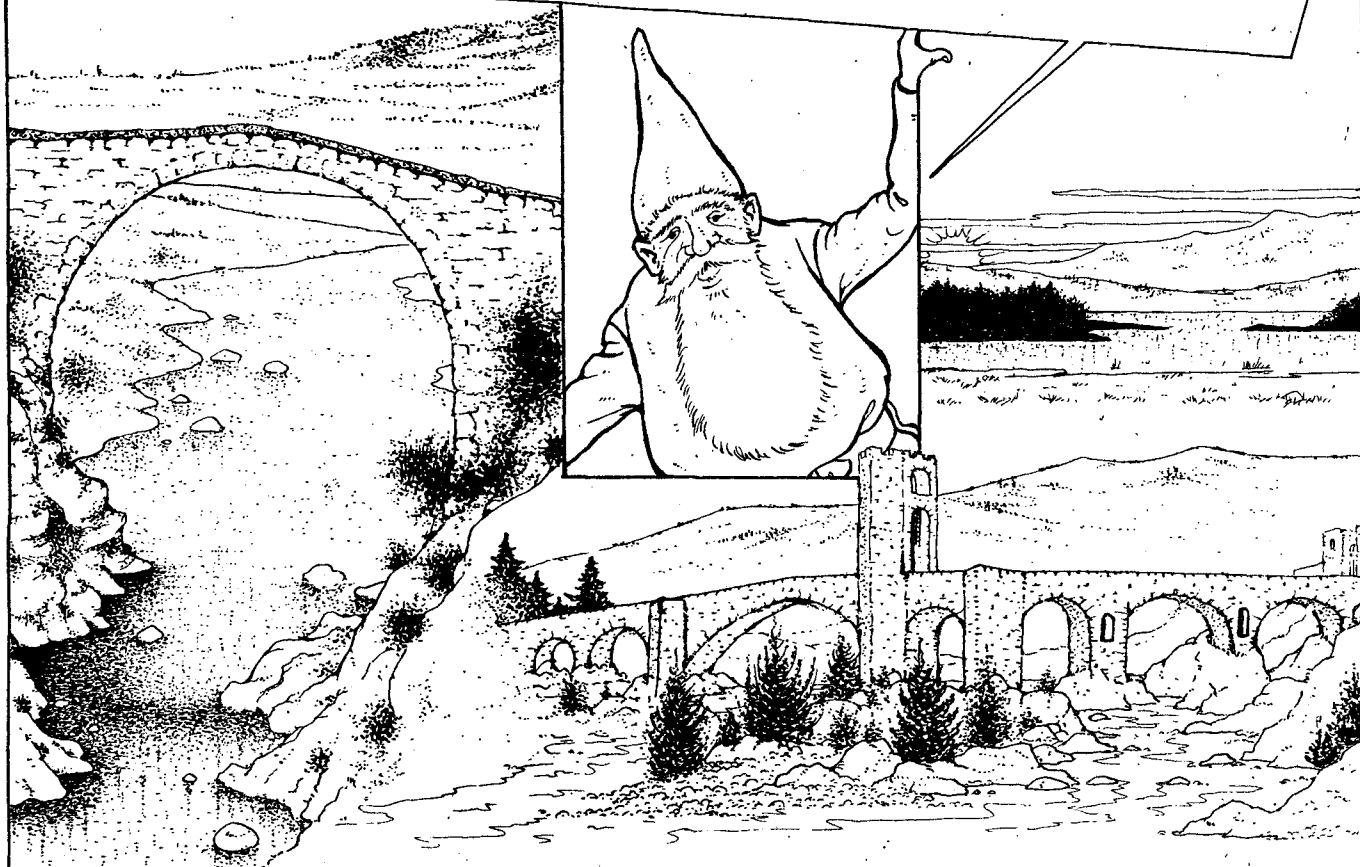
Hi ha formigues que saben cultivar el seu propi aliment. Són les formigues agricultores, que encatifen algunes de les seves coves amb trossets de fulles sobre les quals creixen els fongs que són la base del seu aliment. Semblantment com fan els homes, cultiven sota terra els xampinyons.

Com veieu, podem aprendre coses de les formigues. Perquè els seus pobles estan ben avinguts, cadascú fa la feina que li pertoca i no es barallen mai entre elles.

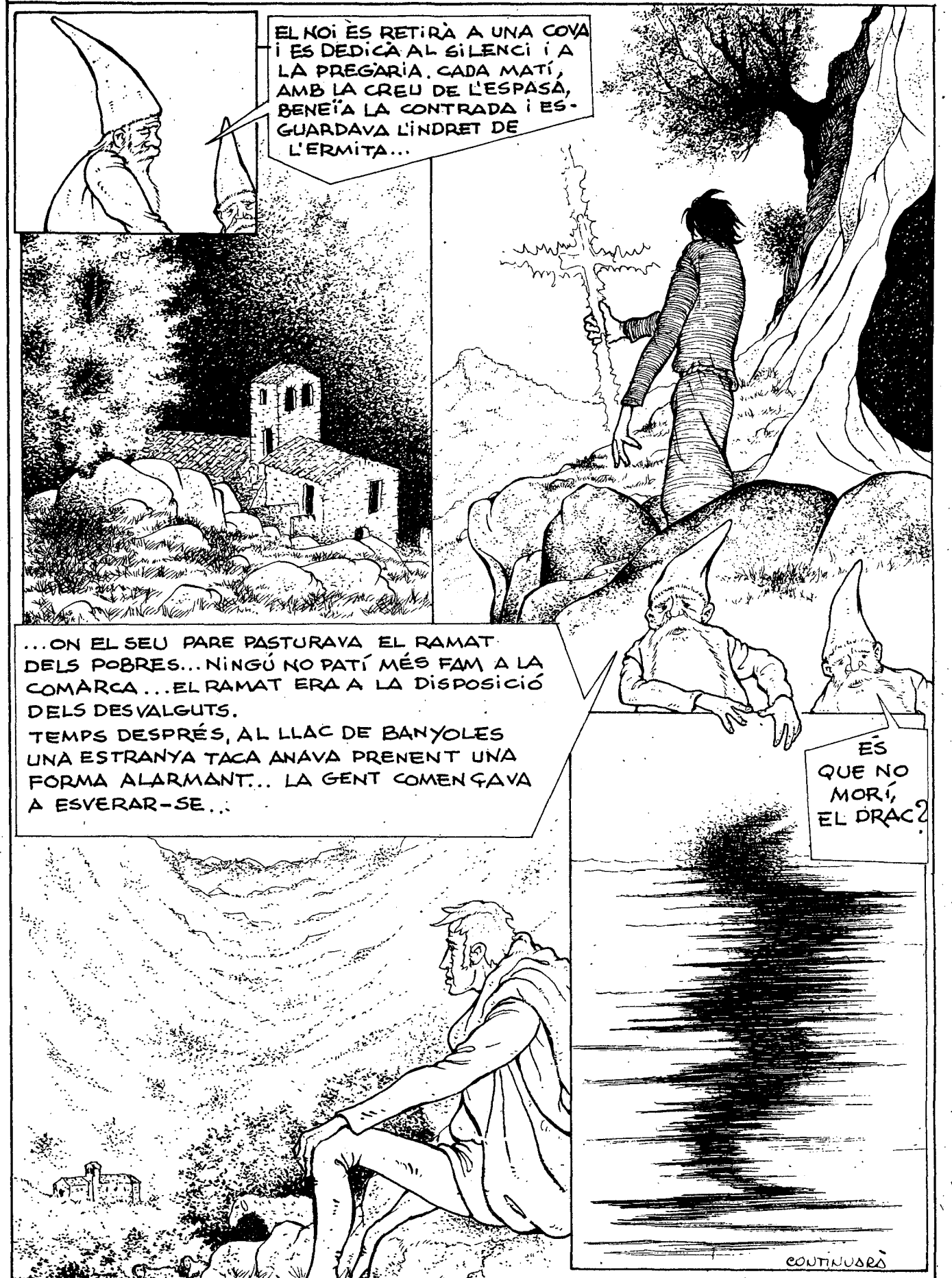
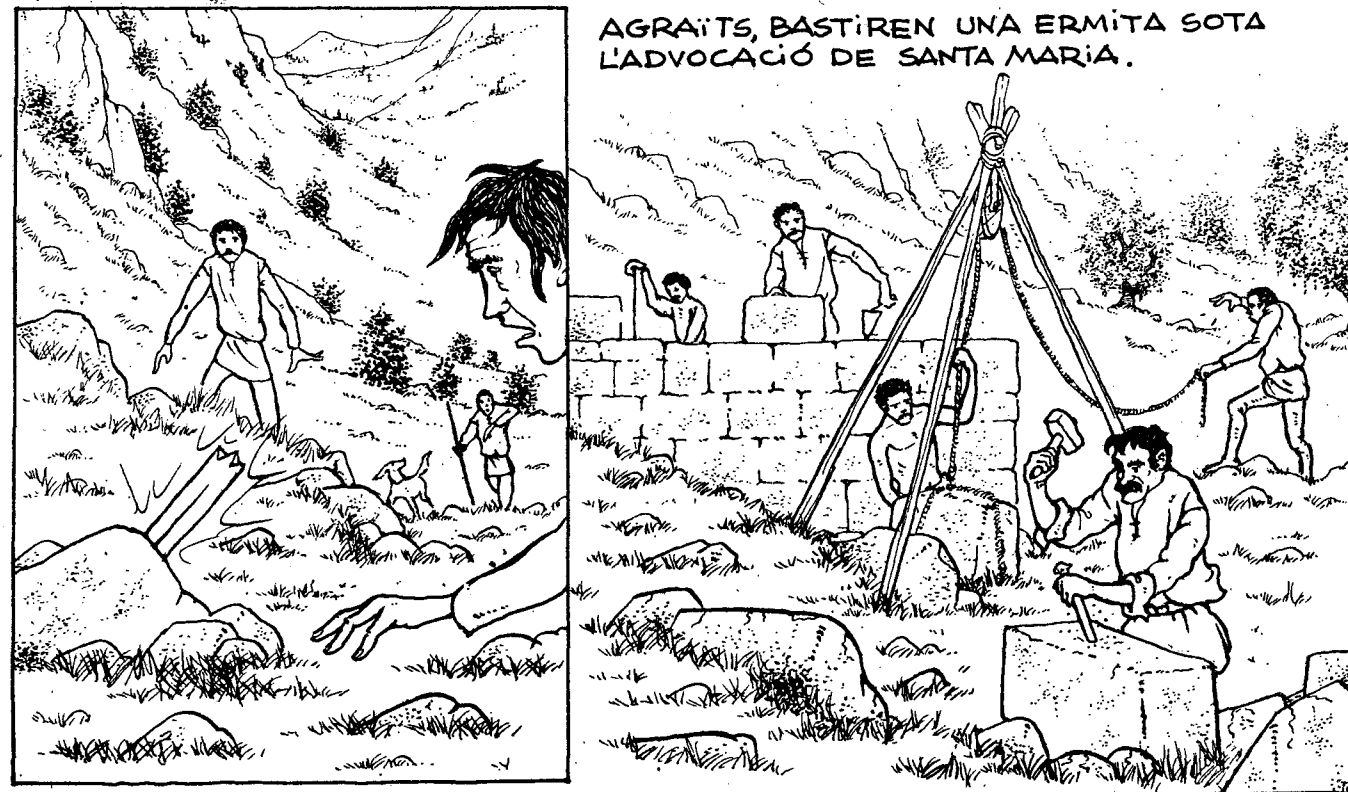

El drac d'Oix

EL RIU LLIERÇA BAIXA VERMELL TOT EL DIA, LES FILTRACIONS PORTAREN LA SANG FINS AL LLAC DE BANYOLES, L'AIGUA DE SUPERFÍCIE TENYÍ EL FLUVIÀ FINS MÉS ENLLÀ DEL PONT DE BESALÚ.
ELS VEÏNS TROBAREN LA FULLA CLAVADA AL PEU DEL CINGLE DE FERRAN, A L'INDRET D'ESCALES.

AGRAÏTS, BASTIREN UNA ERMITA SOTA L'ADVOCACIÓ DE SANTA MARIA.

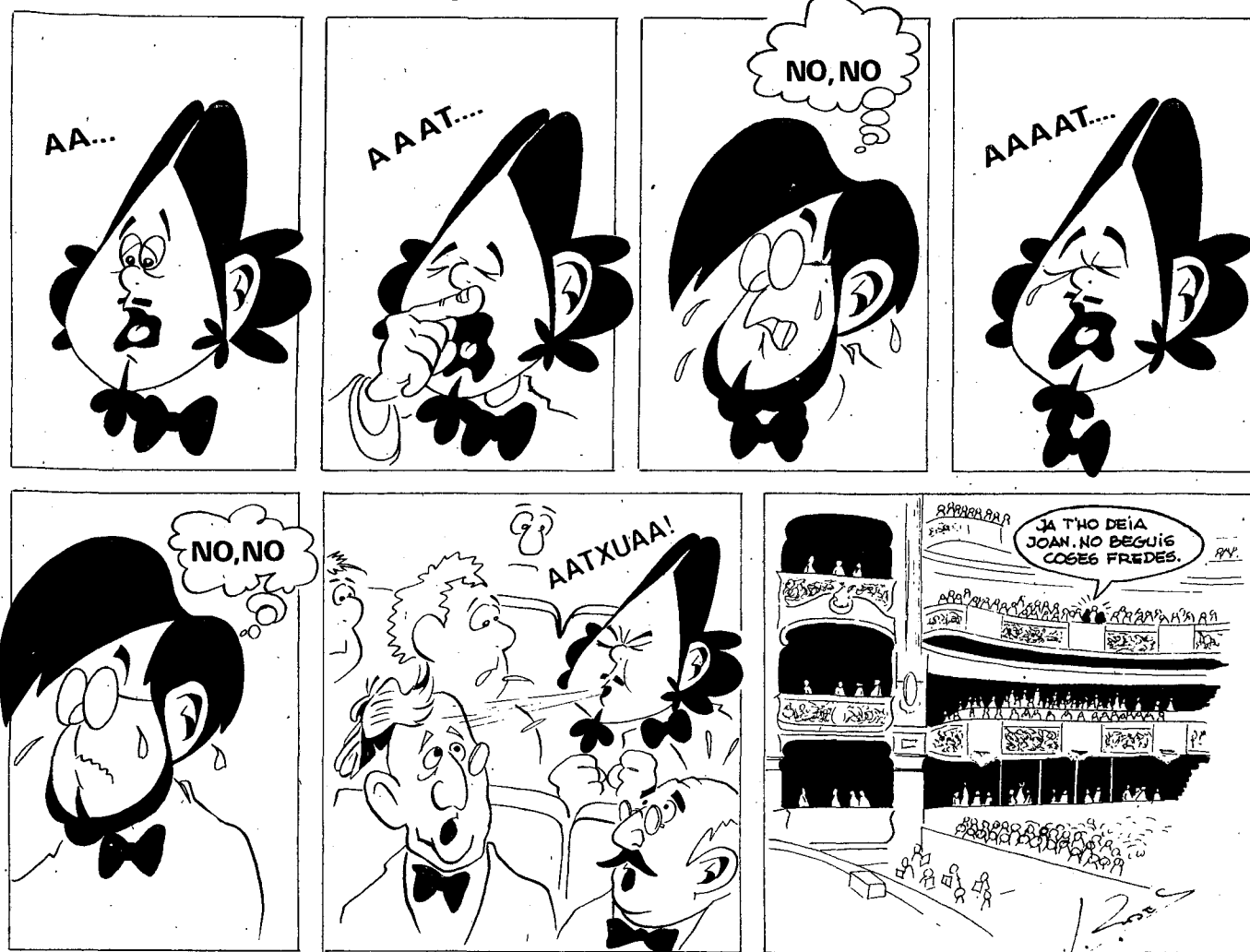
EL NOI ES RETIRÀ A UNA COVA I ES DEDICÀ AL SILENCI I A LA PREGÀRIA. CADA MATÍ, AMB LA CREU DE L'ESPASA, BENEÏA LA CONTRADA I ES-GUARDAVA L'INDRET DE L'ERMITA...

...ON EL SEU PARE PASTURAVA EL RAMAT DELS POBRES... NINGÚ NO PATÍ MÉS FAM A LA COMARCA... EL RAMAT ERA A LA DISPOSICIÓ DELS DESVALGUTS.
TEMPS DESPRÉS, AL LLAC DE BANYOLES UNA ESTRANYA TACA ANAVA PRENENT UNA FORMA ALARMANT... LA GENT COMENÇAVA A ESVERAR-SE...

ÉS QUE NO MORÍ, EL DRAC?

CONTINUARÀ

En Joan i en Quim

Introducció a la Gramàtica

EXERCICIS. — 1. Substitueix els pronoms de les proposicions que segueixen pels noms que hi corresponguin:

El pare l'estima. La mare ens la va trametre. Buida-la. Ens la portaràs. No se la mereixien. La hi tornaren malmesa. Els ho farà saber de seguida. No els els donarà avui. N'hi tinc molt, encara. Els ho envia immediatament.

2. — Analitzeu les proposicions de l'exercici anterior cercant el subjecte, el predicat, els complements i les determinacions circumstancials. Posareu: El pare l'estima. Subjecte: El pare. Predicat: l'estima. P: complement directe.

3. — Convertiu les proposicions que segueixen en frases pronominals:

El mosso portà les cireres. Donàrem bons consells als nostres amics. La mare planxava la roba a la nena. Tenim diners al calaix. Els nois s'enfilaren als arbres. Buscaren petxines a la platja. Collirem flors a la vora del camí. Hem tramès unes caixes de fruita als nostres germans. Volíem donar l'encàrrec a les germanes i no hi eren. Els nois van contar al mestre tot el que havia passat. Trobà les claus dintre l'armari. El germà gran va donar la bona nova al petit. Prometo els millors consells a tu i a en Pere. Els ànecs es capbussaven al llac.

ANYII

62

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

Els eixerits escriuen...

Uf, l'he feta bona! Quina feinada que se m'ha girat! I quin enrenou que s'ha armat a casa!

Obro les cartes: "Hola, Eixerit!" I el cor em fa uns salts! Tot jo salto i ballo. La mare em diu: "Ets un beneït del cabàs". Què vol dir això, mare?... I ella vinga riure.

"Em dic Maria Ortín i Martínez. Sóc de Barcelona. Tinc 11 anys. El mes de juliol, junt amb els meus pares i germans, hem anat de càmping a Itàlia. Hem anat a Assis perquè el pare participà en el col·loqui europeu de parròquies". Ja veig, Maria, que el teu pare és un cristià valent com ho hauríem de ser tots els eixerits. Ell estima l'Església de Jesús i vol que tothom la conegui i l'estimi.

"Hola Eixerit", escriu Francesc Tena i Juncosa, "sóc de l'Hospitalet de Llobregat. Passo l'estiu bastant bé. L'altre dia vaig anar a veure "La guineu de Bamburi". És una pel·lícula que m'agrada molt. La guineu és molt eixerida. Escolta, m'agradaria que m'escrivissis". D'acord, Francesc, ho faré tan aviat com pugui.

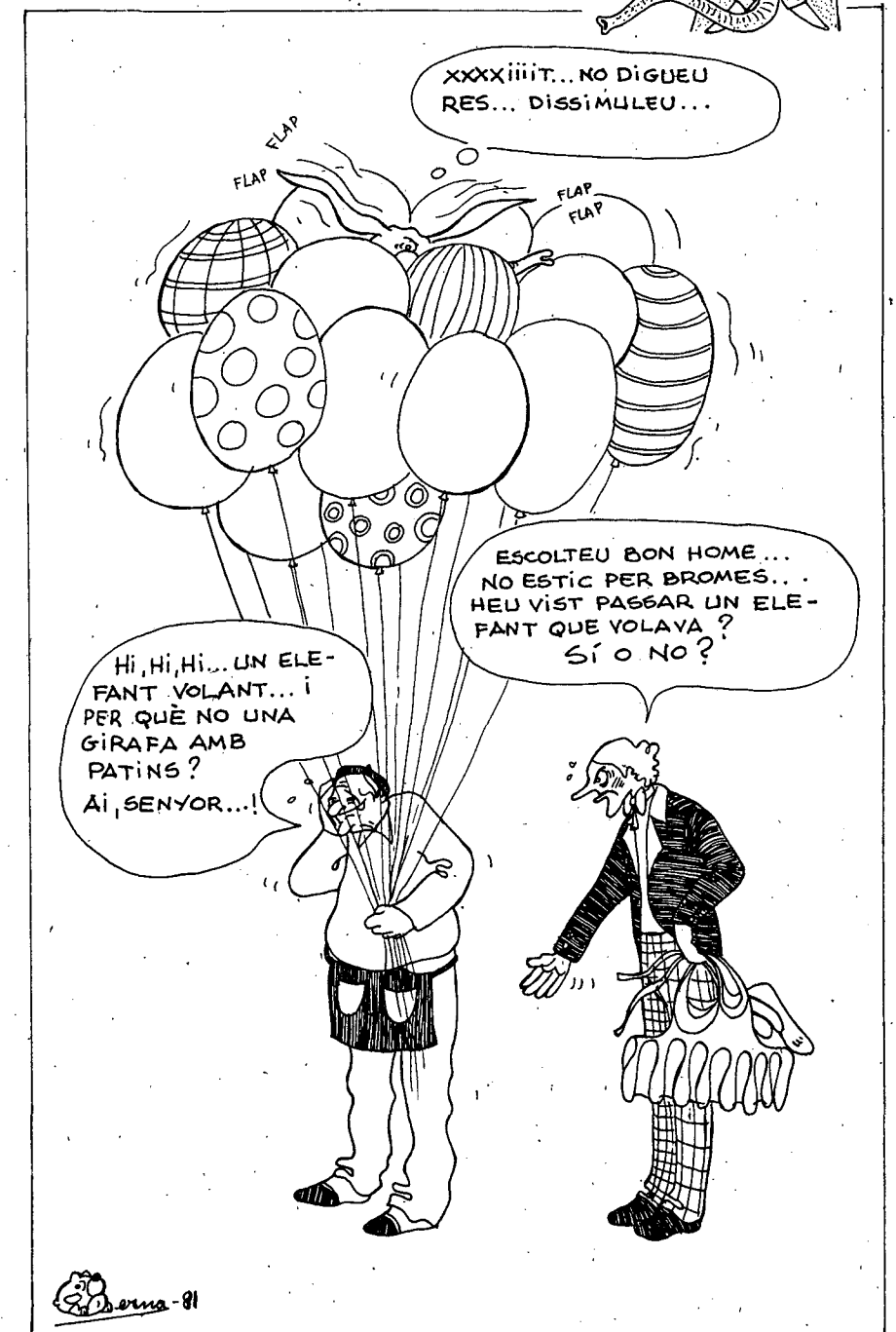
"Hola Eixerit, amic meu", escriu la Maria Arxer, de Barcelona. "Saps?, em fas molta companyia, perquè veig que et passen les mateixes coses que a mi. No, això de ser petit és una papereta. Bon estiu!"

— Què vol dir, mare, això de la "papereta"?

— Mira, que de vegades costa d'acceptar que un és petit.

— Sí, però, mossèn Josep diu que Nostre Senyor s'estima molt els petits. Vol dir que, davant de Déu, tots som petits. I que és ridícul fer-se veure o fer-se el "gran". A Déu li agrada que siguem bons i senzills. Amics de tothom.

en pepet elefantet

L'EIXERIT

Les històries de l'avi Pep

L'ocell imprudent

Som a l'hivern. Ha nevat tota la nit. El gruix de la neu caiguda és tan gran, que ningú no recorda una nevada com aquesta. El blanc llençol ho embolcalla tot: el teulat de la masia, l'era de batre i els pallers panxuts, el caminó de la fontana i les feixes esglaonades del conreu. I tots els arbres del bosc, de tan blancs, semblen un ametllar florit abans d'hora.

A la primera llum de la matinada, el petit vailet, vaquerol de la masia, ha obert la finestreta del seu petit recambró. I, sorprès del blanc panorama, mentre es refrega els ulls encara endormiscats, diu tot xiroi:

—Valga'm Déu! Quina nevada tan grossa! No havia vist mai tanta neu. Avui les vaques hauran de quedar-se tot el dia dins el corral. No podran pas sortir al pastiu. Serà un dia molt bo per anar a caçar ocells.

I, tot vestint-se a corre-cuita, baixa amb quatre salts a la cuina a menjar-se, en un tres i no-res, les torrades de pa morè ben oliades que la mestressa ja li tenia preparades; i fuig, corrent com una daina, amb les trampes i l'esquer.

Sembla tot un homenet. Va ben abrigat. Duu una barretina que li tapa les orelles i el clatell. Vesteix un gec tan llarg que li arriba fins als genolls, i uns pantalons tan apedaçats, que Déu sap qui els va estrenar. Calça uns esclopassos, plens de palla, que li cauen a cada passa que dona. I porta, al voltant del coll, un tapaboques virolat, que li penja pel davant i li cau encara esquena avall.

Bon coneixedor com és de tots els racons del bosc, para les trampes vora el tronc d'un roure vell. Sap prou bé que les seves branques seques són el millor mirador i el lloc de repòs més apropiat de tots els ocells de pas. I així, tan bon punt ha deixat les trampes parades i s'ha amagat enmig d'un bardissar, ja es posen al cim més alt del brancatge dos ocells, decandits i morts de fred. Són un tord i una griva.

—Companya, diu el tord. Quina sort que hem tingut! Mira, a baix, quin esmorzar tan bo ens espera.

I, d'una volada, s'hauria deixat caure sobre les granes temptadores si la griva no l'hagués aturat.

—Alerta, amic tord, alerta! —fa la griva previsor i asenyada. Desconfia d'aquestes granetes. Poden ser uns paranyis traïdors. Rera les granes, podries trobar-hi la mort.

—Es que tinc gana; famejo. Encara no he menjat res. No puc esperar més.

—No corris tant. Espera. Tingues una mica de paciència. Sí, potser avui et tocarà de junar una mica. Però així que la neu es fongui, trobaràs arreu petites granetes i els cuquets que voldràs.

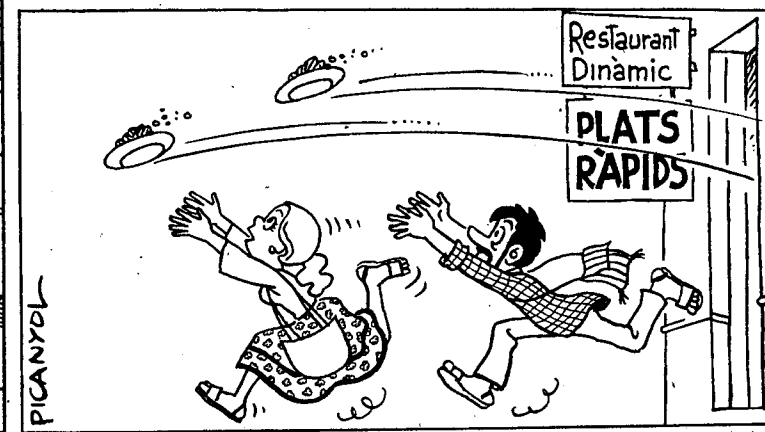
Imprudent, el tord no fa cas del consell tan encertat de la seva companya. I, llançant-se des del cim de la brancada, baixa a picar el granet que dispara la trampa oocidora. Malaurat!

Mentre el vailet, tot alegre, surt del seu amagatall i recull la seva caça, volant pels aires, cels enllà, va dient la griva amb els seus refilets:

Si en els teus afers diaris obrar vols amb molt d'encert, de persones assenyades segueix sempre el bon consell.

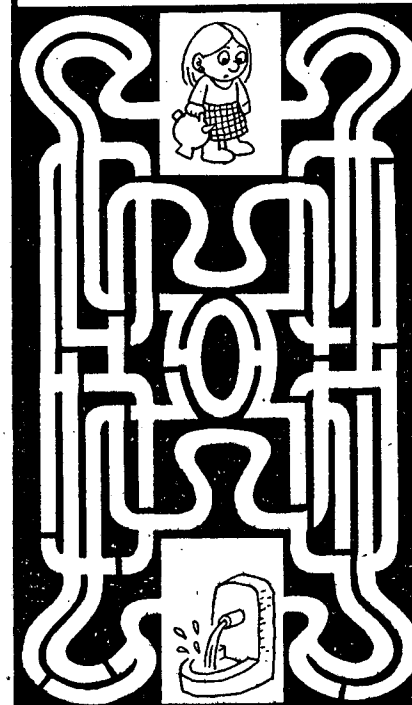
Jaume Vilageliu

LA FAMÍLIA MOIXÓ

Entreteniments

¿PER ON PASSARÀ LA NOEMÍ PER ANAR A LA FONT?

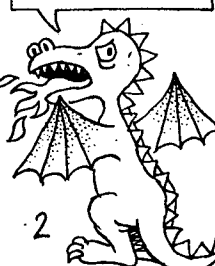
AQUESTA VEGADA ENS HAN VISITAT UNA COLLA DE DRACS. A VEURE SI ENS AJU-DEU A ESBRINAR EL NOM DE CADASCUN.

- 1 _____
- 2 _____
- 3 _____
- 4 _____
- 5 _____
- 6 _____

ELS QUE TREUEN FOC PER LA BOC-CA ES DIUEN BUF, BAF I PIF

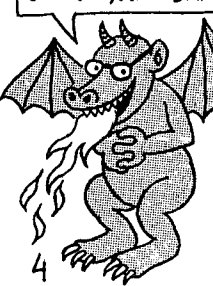
ELS QUE TENEN BANYES SON BUF, AF I UF.

UF, BUF I PIF SON ELS DE LES ULLERES.

ELS QUE PORTEN UNA FILA DE PUN-XES A L'ESQUENA SON TUF, AF I BAF.

UF, BUF I BAF TENEN ALES!

ELS DE COLOR CLAR ES DIUEN BAF, AF I TUF.

Aquesta Edició de L'EIXERIT ha estat patrocinada per:

Alliments frescos i naturals

ostra llibertat?

nostra societat

para la seva situació. ideal seria caminar d'homes, i no capis entre els sexes, els tència comunitaria, cultura, etc., anes-

del que parlem fos canvi de la societat, ament un canvi de l'alienació s'ha de nt la dependència adadora de les neces- s. mm, és més impor- mportància al verb Ens convé mirar-ho perspectiva que no tribueix a la nostra des d'una perspec-

La religió, opi del poble?

El marxisme ha dit que la religió era l'opi del poble, que era una alienació. Un pensador prestigiós com Gramsci afirmava que la religió és la utopia més gran, l'intent més grandios de conciliar en forma mitològica les contradiccions reals de la vida històrica. Totes les crítiques que s'han fet han estat potser més polítiques i històriques, que no pas filosòfiques. S'ha de reconèixer que en la història de l'Església, s'hi poden trobar contradiccions. Amb tot, la referència a un Crist com a model de llibertat és avui acceptada per molts creients i no creients. CATALUNYA CRISTIANA va demanar a Mossèn Ballarín, pluma prestigiosa i home de reconeguda solvència, que digués la seva en relació amb aquesta qüestió. Com ell ens comenta les que per a ell són les línies de força. "Pel que diuen els marxistes, alienació és qualsevol fet que desvia l'home del progrés cap a un home nou. Vist així, la religió i en concret el cristianisme és una alienació perquè promet un paradís en l'altre vida i es desenten de les realitats d'aquesta. Més a fons, en cristià, l'home s'aliena quan perd el tracte normal amb Déu. Quan Déu és vist com un tirà l'home esdevé un esclau. Al llarg de la història, el cristianisme ha perdut d'un cop el sentit de Déu i s'ha fet esclau d'un Amo implacable. Prou ho sabia Nietzsche. Quan retroba Déu-Pare, l'home deixa de ser esclau per a sentir-se fill. Ja en aquesta terra, el que se senti fill de Déu, se sentirà germà dels altres i no es resignarà a esperar el paradís al final de la vida. I més l'esperança d'un paradís, retrobat al final de la vida, li farà treballar amb amor la realitat d'aquesta terra. S'estimarà la terra, els homes i la història. Des de Déu-Pare res no és alienador."

Viure correctament la sexualitat

En parlar de l'alienació de l'home ens podríem estendre moltíssim, hi ha moltes vessants diferents. Hem escollit, totes, ens és impossible. I la manipulació de què pot ser objecte l'home en el sexe és molt significativa. Com sempre, hem acudit a un especialista en el tema perquè ens donés el seu parer sobre les possibles manipulacions que pot patir l'home en aquest camp. Es tracta del doctor Lluís Serrat, director de l'Institut Municipal d'Higiene. "El primer motiu d'alienació amb què ens podem trobar és aquest sentit de culpabilitat moral que ha patit molta gent, sobretot en els anys de la dictadura en què hi havia una moral molt rígida. A més, aquesta culpabilitat moral, estava reforçada per una altra de legal. El codi penal castigava algunes conductes. Un altre aspecte important és el doble patró de conducta que s'observa per l'home i per la dona. Els drets d'aquesta estan per sota dels de l'home. De fet, les lleis les han fet els homes." El doctor Serrat, expert en el tema i persona que ha donat molts consells en aquesta vida, considera necessari que es doni una informació seriosa i objectiva per tal d'evitar que la gent es pugui manipular, alienar i embolicar tan fàcilment. Analitza l'actual "boom" de l'erotisme, tot dient que existeix una permissivitat per raons de consum. El sexe està en totes les motivacions dels anuncis publicitaris. Quan parlem amb el doctor del moment actual del nostre país, ens comenta: "Hem passat d'un extrem a l'altre, d'una situació molt rígida a una altra en la qual la sexualitat s'ha mitificat, la qual cosa crea expectatives falses i més tard... la decepció. Sembla com si es volgués oblidar que l'amor, el romànticisme, els sentiments, al capdavall, han d'estar en la base de tota relació. Si no és així, succeeix que es donen moltes situacions de frustració. Els fracassos a nivell sexual són molts traumatitzants per aquesta mitificació del sexe de la qual parlavem". La societat de consum manipula el sexe, un sexe —com deia el doctor— mitificat, que traumatitza molta gent.

Tomàs Puní

95/151
EGOISMO Subjeu
CONCIENCIA Nula -
SEXO a tope -
LIBERTAD no la cuestiona
CONSUMO superior -
RELIGION No le libera -
POLITICA pasa -
HORAS TV suficientes
LECTURAS Nulas -
diagnostico
NORMAL
tratamiento
de ces

La societat manipula molta gent i marginal, també, una minoria.

"Si bé hi havia les nits d'embriaguesa dels sentits, també podien haver-hi les nits d'embriaguesa de l'esperit."

Una experiència nascuda a Lourdes l'any 1952

Vinaixa: Llum i fervor en la "Nit de Maria"

La "Nit de Maria" és una iniciativa nascuda a la cova de Lourdes, l'any 1952. Un sacerdot, després de llargues vigílies d'oració als peus de la Verge de la Gruta, va sentir vivament que, si bé hi havia les nits d'embriaguesa dels sentits, també podien haver-hi les nits d'embriaguesa de l'esperit. Es així com va néixer la "nit de Maria".

A Catalunya, aquesta iniciativa va arribar fa uns deu anys. El seu promotor fou un sacerdot diocesà, fill de les terres de Lleida, pertanyent al bisbat de Tarragona, mossèn Enric Inglès, ordenat prevere quan tenia 57 anys, pel bisbe francès de Pamiers (Ariège), l'any 1969. Mossèn Enric és un enamorat de la Verge; ha viscut llargues temporades a Lourdes, i Déu ha fet de la seva vocació sacerdotal un oficiant permanent del culte a la Mare Santíssima.

El poble de Vinyols, del camp tarragoní, on mossèn Enric Inglès va exercir per primera vegada el seu ministeri, ha estat la primera etapa d'aquest moviment popular de restauració de la devoció mariana en el nostre poble amb aquests nous esclats nocturns d'oració, de cants i pregàries fetes lluminàries de fe i esperança en la "Nit de Maria".

Veus de lloança a Maria

D'aleshores ençà, la "nit de Maria" s'ha fet un crit deixondidor en el cor

del poble, un crit que mou multitud de pelegrins, bons i malalts, per teixir veus de lloança a Santa Maria, en la nit de la seva commemoració Assumpta al cel.

El llevat d'aquest creixent moviment marià ha passat, els darrers anys, a Vinaixa, de la comarca de les Garrigues. Mossèn Enric, amb el seu cor sacerdotal abrindat de marianisme, continua essent el capdavanter amb l'ajuda i col·laboració de nombrosos sacerdots diocesans, religiosos i religioses de tot Catalunya. Però, cal dir-ho també: amb l'encoratjament i estímul pastorals dels bisbes de Catalunya i d'altres de la resta d'Espanya. Els nostres bisbes veuen amb molta simpatia aquest retrobament marià i en diferents ocasions s'hi han fet presents per compartir aquestes vivències d'espiritualitat que donen a Vinaixa una dimensió emotiva, religiosa, espontània i impressionant, semblant a Lourdes.

Característiques així ha tingut la darrera "Nit de Maria" a Vinaixa, celebrada al capvespre del passat

dia 15, diada de la Verge Assumpta. Nit, que fou el coronament d'una jornada intensament viscuda, amb la Missa dels malalts a l'església romànica de Sant Joan Baptista i que junt amb el Rosari nocturn pels carrers de Vinaixa, constituïren els actes centrals de la gran trobada mariana de Catalunya.

Pelegrins de tot Catalunya

Diem de Catalunya, perquè, de tots els indrets de la seva geografia, nombrosos pelegrins feren camí vers Vinaixa. De la part de Girona, de Barcelona-capital i les seves comarques; de les terres tarragonines on la "Nit de Maria" va tenir el seu bressol; i de la Terra Ferma, sobretot de les comarques de les Garrigues, de l'Urgell, del Segrià i de la Segarra, la fita mariana tenia un nom: Vinaixa. És impossible fer llista de les poblacions de procedència dels pelegrins assistents a la "Nit de Maria".

Els carrers de Vinaixa foren de nou riudes de gent

de totes condicions i edats, portant fanalets encesos i cantant devotament "L'Ave" de Lourdes i altres cants marians intercalats amb invocacions contestades per la multitud, seguides d'un silenci impressionant trencat de bell nou per la salutació angèlica de "l'Ave". Sobre la riuada humana onejaven al vent un bosc de banderes eclesials i nombroses pancartes amb llegendes evangèliques. Al llarg del recorregut de la gran manifestació mariana hi havien escenificacions dels misteris del Rosari, representades amb tota dignitat i relleu artístic.

La manifestació, dirigida en tot moment per sacerdots diocesans de diferents bisbats de Catalunya, va cloure a la plaça principal del poble, enfront de l'església, on hi havia un altar presidit per una imatge de la Verge Maria, que tenia per dosser un gran tapís amb l'escena martirial del Pare Kolbe.

Missatges encoratjadors

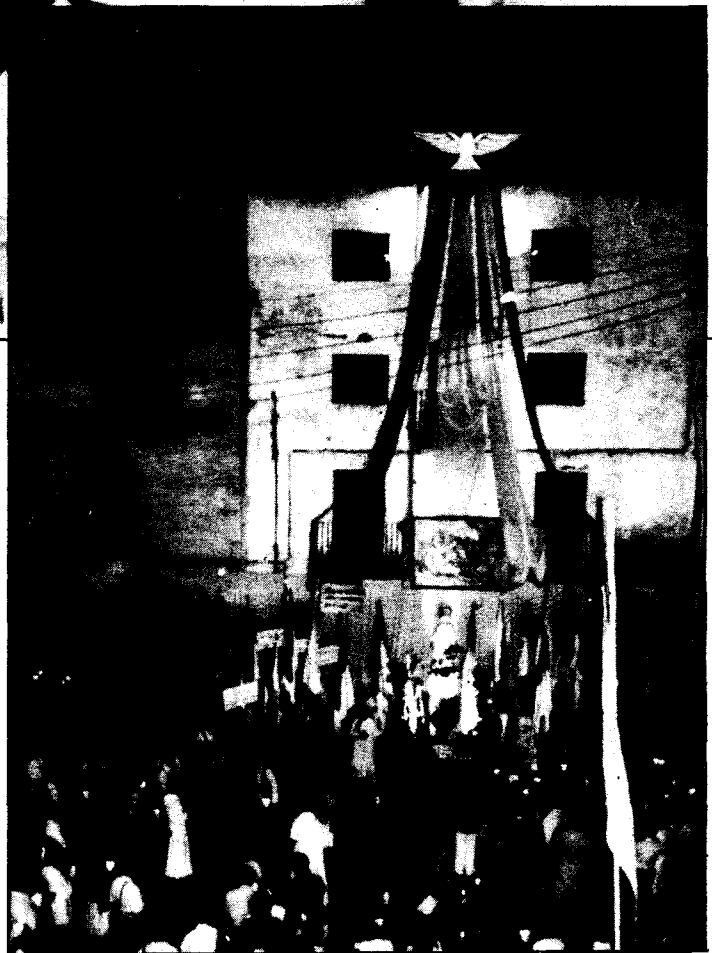
A l'acte de cloenda, hi

prengueren part diferents seglars i sacerdots. També van ser llegides les comunicacions d'adhesió i complença de la major part dels bisbes de Catalunya i d'altres prelatos d'Espanya, així com de telegrams encoratjadors de personalitats eclesiològiques.

Teresa Monné, la veïna de les Borges del Camp, guardada miraculosament a Lourdes el 29 de juny de 1979 i que anys abans assistia també a la "Nit de Maria" amb cadira de rodes, impossibilitada per una dolència tumoral purulenta en la regió cervical, des de feia anys, va explicar amb impresionant senzillesa i naturalitat, el sorprenent fet de la seva guarició que per ella és un motiu més de catequesi popular i de difusió de la devoció mariana.

Acabat a mitja nit l'acte multitudinari de la plaça, va començar dins l'església una vetlla eucarística amb el Santíssim exposat, fins a la matinada.

Melani d'Urgell

Teletips

Els escoltes es reuniren a Dakar

Dakar.— Amb el tema “la fraternitat en acció” s’ha celebrat la 28.ª conferència mundial d’escoltisme, del 10 al 14 d’agost, a Dakar (Senegal). Hi han participat representants de més de quinze milions de joves escampats per cent setze països de tot el món. Els assistents hi estudiaren la manera més bona d’adaptar llurs projectes d’escoltisme a les preocupacions de l’home actual en funció de la seva cultura respectiva.

URSS: Els baptistes, fora de la llei

Estònia.— Els baptistes “dissidents” han tingut l’honor de sortir a la premsa soviètica: després d’un article de l’òrgan del partit comunista d’Estònia que denunciava llurs “activitats hostils”, ara “Sovietskaia Moldavia” acaba de dedicar quatre pàgines a aquesta comunitat que viu al marge de les lleis soviètiques.

A començament dels anys seixanta molts baptistes van partir peres amb llur Església oficial, massa complaent amb les autoritats, segons ells. D’aquesta escissió nasqué,

cap al 1965, un Consell de les Esglésies dels Cristians Evangelistes i Baptistes. La seva autoritat és avui reconeguda per moltes desenes de milers de fidels, segons diverses estimacions occidentals.

“El nostre rebuig a enregistrar-nos davant les autoritats ens col·loca en una situació il·legal de fet, però ens permet de decidir tots sols la manera de propagar la nostra fe”, han manifestat membres de comunitats “no enregistrades”.

Un basc, guia oficial als Llocs Sants

Bilbao.— El pare Pedro Uriarte, natural de Dima (Biscaia), de setanta-tres anys d’edat, és guia oficial dels Llocs Sants d’Israel des de fa més de quaranta anys, segons una notícia publicada a “La Gaceta del Norte”. El pare Uriarte entrà a l’orde franciscà l’any 1924 i resideix a Israel des del 1939. La seva feina consisteix a posar-se al davant de les expedicions de pelegrins que acuden a visitar els Llocs Sants, tan si hi van moguts per la fe com per les ganes de fer turisme. El pare Uriarte sap set idiomes, entre els quals hi ha l’hebreu.

“La persecució ha estat sempre un senyal evident de fidelitat al Crist”

L'Església de Guatemala denuncia campanyes injurioses

Guatemala.— “L’Església catòlica, que durant més de quatre-cents anys ha estat present en la vida del poble de Guatemala, l’ha acompanyat en les seves alegries i les seves penes, i l’ha guiat en la recerca dels valors més elevats, avui és, potser com mai més en la història, víctima d’atacs injustos i d’agressions violentes”, ha manifestat en un comunicat recent la conferència episcopal de Guatemala.

“Davant la desorientació i perplexitat que sens dubte causa en el poble catòlic una tendenciosa campanya publicitària —diuen els prelats de Guatemala— per a desacreditar l’Església, aixequem la nostra veu de pastors amb serenitat ferma per tal d’aclarir algunes informacions falses i orientar els fidels amb les nostres reflexions.”

Casos concrets

Els bisbes esmenten alguns casos concrets de tot això:

1. S’ha propagat oficialment la notícia que dos sacerdots estrangers feien de comandants d’una facció guerrillera i que moriren en un enfrontament. Es estrany perquè la mateixa documentació presentada per a de-

mostrar-ho diu que eren seglars.

2. “Sobre aquest afer hem de manifestar amb la mateixa claredat —diu el comunicat— que si un sacerdot o religiós pren l’opció, per nosaltres equivocada, d’apuntar-se a qualsevol facció o grup subversiu, deixa de pertànyer als organismes pastorals de l’Església i la jerarquia no se’n fa responsable.”

3. “Els bisbes lamentem profundament que persones lligades d’una manera o altra a l’activitat pastoral de l’Església hagin optat pel camí de la lluita armada per a resoldre els immensos problemes del país.”

4. Els prelats també manifesten algunes situacions que no faciliten llurs relacions amb les autoritats. Entre elles hi ha el fet que l’episcopat ha cercat camins per al diàleg franc i respectuós amb les autoritats, però té la impressió que aquests esforços no han tingut l’èxit desitjat. Per altra banda, el Ministeri d’Educació ha anunciat que tots els sacerdots i religiosos del país seran “investigats pel govern per tal de determinar si no tenen vinculacions amb grups extremistes”. Els bisbes han manifestat que no temen aquesta investigació si és objectiva i veraç,

però la consideren altament ofensiva per a l’Església catòlica.

5. “Hem de ser molt clars en expressar a tots els qui es tinguin per catòlics que la situació a Guatemala ha arribat a tal grau, que exigeix una definició categòrica de cada un de nosaltres, tal com ho exigeix el Crist”, han precisat els bisbes.

“Es inconcebible —hi afegeixen— que hi hagi catòlics que van a missa i que hi combreguen el Cos de Crist i tot, però que després resten indiferents quan hom assassina els seus sacerdots o tortura i mata llurs germans. N’hi ha que fins aproven aquests fets i tot, i uneixen llurs veus a los que denigren la seva Mare, la Santa Església. Recordem, pel que fa a això, que els qui atempten contra els ministres de l’Església queden excomunicats.”

6. Els bisbes condemnem el recent assassinat del pare Francisco Stanley, zelós i generós rector de Santiago de Atitlán. “No podem deixar de manifestar —diuen els bisbes— la nostra preocupació constant per la vida i la integritat física dels nostres sacerdots, religiosos i catequistes a causa, precisament, de les campanyes de desprestigi contra l’Església.”

POSTRES DANONE

Tres deliciosas sugerències Danone pel seu postre d'avui.

Danone l’ofereix fins a sis postres deliciosos, alimenticis, frescos i naturals perquè pugui escollir i variar cada dia.

Avui, per exemple, li sugereix les Cremes casolanes, tant naturals, el Flam d’ou, de llet i ous frescos, un gran aliment, i la Crema de xocolata amb nata, pur xocolata cremós i nata fresca. Avui, un **DANONE** Quin prefereix?

Aliments frescos i naturals

Durant les quatre setmanes d'agost, a Taizé, hem començat a buscar la manera perquè els joves puguin indicar algunes solucions a les preguntes vitals que inquieten la família humana, especialment la pau.

Heus aquí alguns textos de meditació sobre la transfiguració, escrits pel germà Roger a través dels anys. Estan repartits en sis capítols que poden servir com a reflexió personal o de sis trobades successives entre un petit grup:

De la resignació a l'entusiasme

Mitjançant quin signe podem reconèixer que hem trobat el Ressuscitat? Tal vegada no hi ha cap més camí que descobrir que tot aquest combat com són les lluites fetes dins d'un mateix per a seguir-lo, les dificultats i àdhuc el riu de llàgrimes internes que a voltes corren dins nostre, no s'endureix sinó que es transfigura convertint-se en una deu.

Una transfiguració semblant és el començament de la ressurrecció damunt la terra. És una transformació que es produeix a dins, és viure la pasqua amb Jesús, és un incessant passar de la mort a la vida.

En aquest canvi radical, tot el que podria trossejar l'ésser humà: la soledat, la pèrdua del sentit de l'existència, la impressió d'inutilitat i tot el que d'altra manera hagués trencat les fibres de l'ànima, tot això, ja no bloqueja el pas sinó que obre un portell que va de l'angoixa a la confiança de la resignació a l'entusiasme creador.

Fins que l'aurora comenci a despuntar

Fora de la llum del Crist no hi ha més que ombres. Són elles les que ens envolten. I això és cert per a tots, si bé encara s'experimenta més en certs moments de la història de la nostra vida, o en certs períodes de la història dels homes.

La llum de la transfiguració del Crist ens anuncia que, ja des d'ara, ha començat en nosaltres l'obra de la resurrecció.

L'apòstol Pere, que va viure aquest esdeveniment, en una de les seves cartes ens descriu el verdader sentit de la transfiguració. Ell ens indica, així, una actitud pròpia de la vida cristiana. Som a la nit. Enmig d'aquestes tenebres brilla una llum. Fixem

Carta de Taizé: "Deixar que el Crist transfiguri les tenebres"

Fora de la llum del Crist només hi ha tenebres

en ella el nostre esguard "fins que despunti l'aurora i s'enlaira en els nostres cors l'estel del matí (2 Pere 1, 19).

Per què cercar lluny allò que és tan a la vora? A voltes, sense tenir fe ni paciència, voldríem prodigis i miracles, signes visibles i immediats. Posem més aviat, la nostra mirada, amb perseverància, en la claror fins que sorgeixi en els nostres cors l'estel del matí. Mantenint-nos davant Déu podrem, d'ara endavant, veure-ho tot a la claror del Crist.

Veure totes les coses a la claror del Crist

Considerar cada ésser humà sota aquesta claror: Saber que en cada home, fins i tot en aquell que desconeix el Crist, llueix el reflex de la imatge del Creador. El nostre proïsme no és pas necessàriament aquell que ens resulta simpàtic, sinó l'home ferit per la vida, aquell que és allí, a la vora del nostre camí; no és únicament aquell per qui experimentem una amistat immediata, també és aquest que, resultant-nos a primer cop d'ull indiferent, mereix, més que cap altre, ser contemplat amb el mateix esguard de Crist.

Considerar sota aquesta cla-

ror el cristià. Veure en ell, abans de res, el portador del Crist. Renunciar a plànyer-se de tot allò negatiu que potser hi ha en ell, a fi de tenir presents els seus dons, l'obra positiva de Déu, la llumeta que en ell es conserva. Res no hi ha que renovi tant com descobrir l'esperança viva que travessa aquest o aquell testimoni de Déu maltractat per la vida.

Veure's un mateix també a la claror del Crist. En lloc de deixar-se deturar per la nostra maldat, les nostres impossibilitats, tenebres i ombres —que sempre tindrem— saber disposar tot aquest fardell, sobretot a través de la confessió. I en havent rebut el perdó, viure aleshores d'ell, ja que hom no viu del seu sentiment de culpabilitat sinó de la presència del Crist que prega en nosaltres com una petita llum que llueix enmig mateix de les tenebres.

Considerar i esguardar tota la vida, tota la creació que des del seu origen fou concebuda en la plenitud de Déu, ja que en el seu origen tota la creació fou concebuda dins la plenitud de Déu.

El seu amor és un foc

Una planta que no s'orienta cap a la llum es panseix. Un cristià que es nega a veure la

claror i àdhuc únicament vol veure les tenebres, s'orienta vers una mort lenta; no pot créixer i fonamentar-se en el Crist.

Als apòstols, portats separatament a la muntanya, els fou donat el poder pressentir visiblement allò que els estava reservat pel dia que arribessin a ser un amb el Crist en Déu (Mateu 17, 1-8).

A poc a poc, el Crist transforma i transfigura en nosaltres totes les forces rebels, contradictòries, tots aquests estats de semi-inconsciència que rau en aquí, al fons de nosaltres mateixos, i damunt els quals, a voltes, la voluntat no exerceix cap mena de domini. Les nostres tènues profunditats, inhabitades, incògnites, arriben aleshores a transfigurar-se.

El nostre segle haurà descobert pregoneses tan vastes en l'home com per recapitular-hi tota la humanitat, des del seu gènesi fins als dies d'ara. Però una transfiguració s'ofereix a les immensitats subjacentes en la persona humana.

Llavors resulta possible afirmar a certs éssers convençuts de ser uns fracassats que, en la paciència de Déu, no hi ha res que s'hagi perdut. Eminents cristians com sant Joan de la Creu i santa Teresa d'Àvila, van

començar bastant tard una nova vida. Ells, que conduïren envers Crist tants homes i dones, parlen del foc encès amb tota la llenya del seu passat.

Per tots els que es troben marcats pel sofriment i per la creu del Crist, arribarà el dia que podran cremar amb una flama que serà alimentada per tot el seu passat. Aleshores sabran que res no existeix sense motiu i que no hi ha res perdut en Déu. El Crist no vingué a anorrear l'home de carn i ossos. Ell no trenca allò que hi ha en l'ésser humà. Ell no vingué a desfer sinó a completar. Quan la nit es fa densa, el seu amor és un foc.

Una elaboració lenta

La claror del Crist transfigura en nosaltres fins i tot les tenebres. No obstant això, aquestes tenebres són presents, i moltes vegades no podem fer res sobre d'elles. I vet aquí que per un lent creixement de la vida del Crist en nosaltres, sigui o no perceptible, allò que era tenebrós, tèrbol, opac, i fins i tot inquietant, s'aclareix tranquil·lament i és assumit en Déu. Només Ell assoleix l'inabastable, aquestes voluntats rebels que no fan el que voldrien, sinó només un mal al qual tendeixen a oposar-se. Res no es pot considerar perdut en aquesta terra ja que Déu és prou fort com per a retornar-nos-ho tot metamorfozat, reanimat, transfigurat per Ell. Més, per això és necessari girar-se cap a la claror.

Aquesta transformació no es fa en un dia. Cal que siguem modificats constantment per ser "presos" per Déu, canviats, treballats per Ell dins de nosaltres mateixos. I aquesta recerca de Déu no té res de monòtona.

Una transformació, ¿per què? Per tornar-nos capaços d'acollir tant els esdeveniments fàcils com les hores dures i les oposicions; per estar sempre amants a marxar cap endavant.

Mentre no ens deixem copsar per Ell, no ens podem estranyar de no entendre res de Déu, i de fer d'Ell un objecte de curiositat o d'eternes discussions. La nostra vida és així fixada, amb un monòleg sense sortida, a la nostra pròpia persona. Si per nosaltres mateixos podem entendre molts elements de la vida i del món, no passa així amb Déu. Només el coneixem quan ens deixem prendre i treballar interiorment per Ell.

Butlleta de subscripció

Desitjo subscriure'm/renovar la meua subscripció a CATALUNYA CRISTIANA

Nom i cognoms.....

Adreça..... Població.....

D.P.....

☐ Trameto les 1.500 ptes. per gir postal.

☐ Incloc un taló barrat per aquest import.

☐ Prego al Banc/Caixa.....

Agència.....

que se serveixi domiciliar aquest pagament anual, fins a nova

ordre, en la meua llibreta/compte n.º.....

Lloc..... Data.....

Signatura

Envieu aquesta butlleta a:

CATALUNYA CRISTIANA. València 244. Barna-7.

RENOVEU LA VOSTRA SUBSCRIPCIÓ ABANS DE L'1 D'OCTUBRE

Ja fa unes setmanes que la premsa ha augmentat el seu preu quaranta pessetes el diumenge. CATALUNYA CRISTIANA, que sempre s'ha regulat amb el preu de la premsa dominical, manté encara el preu antic de trenta pessetes. Però des del primer d'octubre ens veurem obligats a passar, també nosaltres, a les quaranta pessetes l'exemplar; per tant, a mil pessetes la subscripció semestral, i dues mil l'anyal.

ADVERTIM, per tant, a tots els subscriptors l'oferta que els fem: renovar llur subscripció, des d'ara i abans de la data del primer d'octubre, al preu actual de mil cinc-cents pessetes, ni que els toqués de renovar-la més tard.

APROFITEU L'OFERTA de 500 pessetes de rebaixa SUBSCRIPCIÓ (nova o renovada) ABANS DE L'1 D'OCTUBRE

2.000 pessetes menys 500 (rebaixa) = 1.500 pessetes.

Calendari

Diumenge, 30 d'agost: XXII del temps ordinari. Sant Fèlix, prevere i màrtir i santa Gaudència, verge i màrtir.

Festa major a Miralcamp, Blancafort, Manresa, Ripoll, Vinebre i Castellarçol.

Fira a Martorell.

Dilluns, 31 d'agost: Sant Ramon Nonat, cardenal; sant Domènec del Val, nen, màrtir, i sant Aristides, confessor.

Festa major a Aitona i Sant Ramon.

Fira a Alcarra.

Dimarts, 1 de setembre: Sant Lleí, bisbe; sant Gil, abat; sant Llop, bisbe i santa Anna, prof.

Festa major a Casseres, Centelles, Dosrius, Figaró, Pont d'Armentera i Torà de Riubregós.

Dimecres, 2 de setembre: Sant Antoni, màrtir; santa Raquel, mtr. i santa Ingrid, dom.

Festa major a Berga, Febró i L'Escal.

Dijous, 3 de setembre: Sant Gregori el Gran, papa i doctor; santa Basilisa, verge i màrtir.

Festa major a Sant Vicenç de Torelló i Tossal.

Divendres, 4 de setembre: Nostra Senyora del Consol; sant Moisès, profeta; santa Rosalia de Palermo i santa Rosa de Viterbo, verges.

Festa major a Falset, Sant Quirze de Terrassa i Torredembarra.

Dissabte, 5 de setembre: Mare de Déu de la Cinta; sant Llorenç Justinià, bisbe, i santa Obdúlia, verge.

Festa major a Tortosa i deu pobles més de Catalunya.

La Bíblia a l'abast

Una crisi de vocació

(Jr 20:7-9)

Moltes vegades la Bíblia ens parla de les relacions de Déu amb nosaltres en termes de vida matrimonial, amorosa. És amb aquesta imatge que Jeremies comença avui l'explicació d'una crisi de vocació. Jahveh l'ha seduït talment com un home sedueix una noia. El profeta s'ha deixat captivar pel qui el rondava, de tal manera que ara es troba atrapat: el seductor s'ha apoderat d'ell i l'ha dominat (v. 7a). La iniciativa ha sortit certament de Jahveh. Ell és el seductor, el qui l'ha cercat i li ha anat al darrere. Però el profeta ha trobat gust en deixar-se aconseguir. Ara la parella Jahveh-profeta fan una sola unitat. I esclata el problema. Es tracta d'una unitat composta per dues parts terriblement desiguals. Creador l'un, creatura l'altre. Situats, doncs, a nivells i en mons diferents. Dit d'una altra manera i amb una imatge també bíblica: el gran tresor de Déu ha estat dipositat en una gerra de terrissa. L'home Jeremies es mostra als seus contemporanis amb un to de veu que no correspon a la seva personalitat. No es estrany que acabi essent la riota del poble (v. 7b). És llavors, quan el profeta se n'adona, que la seva vocació entra en crisi. **Tot el dia la paraula del Senyor m'és un motiu d'escarnis i de burles (v. 8b).**

La vocació de Déu —quan Déu crida algú— és presentada moltes vegades com un honor. I ho és. Però és també una càrrega que exigeix fortalesa i dedicació constant per a ser portada. Com tota càrrega, arriba també a cansar. Ni que es comenci a portar amb il·lusió, es compleix la llei popular: el petit feix pel camí creix. Fer d'altaveu de Jahveh no sempre va acompanyat d'aplaudiments, perquè moltes vegades exigeix una veu que no és massa agradable. **Sempre que parlo, dono el crit d'alarma, el meu clam anuncia invasions i devastacions (v. 8a).** I és que la missió del profeta és la d'anunciar la veritat de Déu. No és que la veritat de Déu sigui necessàriament una aigualidora de festes. Però tampoc no és engany pietós, com solem dir equivocadament. Déu no enganya ningú. Posa tots els homes a l'aguait. El profeta no pot, doncs, fer altra cosa que anunciar

allò que li han dit. Fins i tot corrent el risc de ser pres com un profeta de calamitats, que després triguen a complir-se. Jeremies ja estava cansat de tota aquesta missió. El goig inicial de sentir-se cridat per Déu, s'ha convertit ara en tedi pel ministeri. I pren un determini: plegar. No vol seguir essent instrument de Jahveh. Abandonarà el servei del qui l'ha seduït i intentarà ser una persona normal, com tothom. **A la fi pensava: No en vull parlar més, no diré res més en nom d'ell (v. 9a).**

Ara comença la segona part de la crisi de vocació. Per més que ho vulgui, ell no és un home com els altres. És un home pres per Déu. I Déu el trobarà a tot arreu. No sols a tot arreu del món exterior, sinó també, i amb molta més intensitat, en el món interior d'ell mateix. Si vol escapar-se de Déu, on anirà? Si no vol fer de ministre de Jahveh, què farà? **Llavors sentia en el meu cor un foc que cremava, sentia un incendi dintre els meus ossos (v. 9b).** El que s'ha deixat prendre per Déu no té escapatòria. Podrà intentar el que vulgui, però sempre es trobarà amb el buit que la mà de Déu refusada hi ha deixat. I no es tracta, com algú amb massa frivolitat pensa, que Déu rebutgi ningú o que negui el pa i la sal al qui havent-se deixat prendre per ell, després es fa escapol. Déu salva tothom. Es tracta d'una realitat més pregonia i molt més seriosa: en la personalitat d'aquella persona hi manca quelcom d'importantíssim: la fidelitat a ser instrument de Jahveh. Jeremies se sent entre l'espasa i la paret. I proclama el seu sofriment i la seva impotència. **Estic rendit de tant aguantar, ja no puc més (v. 9c).** Seguir la vocació de Déu és difícil, no ens fem il·lusions. Però encara és més costerut tirar pels marges de la fugida. Després de tot, doncs, el més fàcil és la fidelitat a la vocació rebuda. Vocació al ministeri, al matrimoni, al servei dels febles... La crida que cadascú ha rebut de Déu i manté amb fidelitat i amb sofriment. Però també amb joia i esperança. Lluint i venent totes les crisis, amb la força de Déu.

Josep M. Aragonès

Temps i camins

Setembre

És un mes en què encara es deixa sentir la calor, però els dies ja són més curts. Una àvia ens deia:

Per Sant Miquel
el berenar se'n puja al cel".

A la muntanya alguns arbres comencen a agafar tonalitats groguenques i bronzejades, encara que no tant fortes com les de la tardor. El ginebró, del que, quan erem petits, en fèiem bastons pelant el tronc, ja té baies; però el castanyer és el que té les fulles més esgrogueïdes i clivellades, ben seguir per la secada.

Els castanyers barcelonins que veiem al carrer Consell de Cent, són dels primers arbres que broten quan ve la primavera, però també els primers en indicar que la tardor s'apropa. Quan estudiava, ells eren per mi el baròmetre del bon temps o de la vinguda de l'hivern quan, als matins, ja un xic boirosos de setembre, veia aquells arbres abans tan verds i plens de fulla, perdre l'ufanor de l'estiu. Ara encara es fa més evident la seva llangor deguda a la pol·lució ciutadana i agreujada per l'inevitable contaminació ambiental que ho malmena tot com una mena de decoració confosa i apagada.

Pietat Campmajó

L'Església celebra

30 d'agost: Diumenge XXII de durant l'any. Lectures: Primera, Jr 20, 7-9; salm, 62; segona, Rm 12, 1-2; tercera, Mt 16, 21-27.

31 d'agost: Dilluns de la setmana XXII durant l'any. Lectures: Primera, 1 Te 4, 13-17; salm 95; segona, Lc 4, 16-30.

1 de setembre: Dimarts de la setmana XXII durant l'any. Lectures: Primera, 1 Te 5, 1-6.9-11; salm 26; segona, Lc 4, 31-37.

2 de setembre: Dimecres de la setmana XXII durant l'any. Lectures: Primera, Col 1, 1-8; salm 51; segona, Lc 4, 38-44.

3 de setembre: Dijous de la setmana XXII durant l'any. Lectures: Primera, Col 1, 9-14; salm 97; segona, Lc 5, 1-11.

4 de setembre: Divendres de la setmana XXII durant l'any. Lectures: Primera, Col 1, 15-20; salm 99; segona, Lc 5, 33-39.

5 de setembre: Dissabte de la setmana XXII durant l'any. Lectures: Primera, Col 1, 21-23; salm 53; segona, Lc 6, 1-5.

teresa de jesús

IV CENTENARI de la mort de SANTA TERESA DE JESÚS

+
nada te turbe
nada te espante
todo se pasa
dios no se muda
la paciencia
todo lo alcanza
quier a dios tiene
nada le falta
lo dios basta
teresa de jesús

La preparació del quart centenari de la mort de santa Teresa segueix a tot ritme. L'esboç del cartell oficial del centenari fou aprovat i hom espera que d'aquí a uns vint dies pugui ser al carrer. Don José María Javierre publicarà, a primers de setembre, la seva "Vida popular" de Santa Teresa, editada per "Ediciones Sígueme". El dia 15 d'octubre, data inaugural del quart centenari de la mort de la santa, recorda una altra efemèrides històrica: el 28 de març del 1915, quart centenari del naixement de santa Teresa de Jesús, que, per cert, fou declarat dia de festa nacional a tot Espanya, per un real decret d'Alfons XIII. Podria, ara, donar-se novament aquest cas?, es pregunta el butlletí del centenari.

Entre les múltiples iniciatives sorgides entorn del centenari, ens arriba la notícia de l'aparició d'un petit llibre titolat "Santa Teresa. Així parlava jo amb Déu". És una preciosa antologia de les oracions de Teresa de Jesús, recollida i coordinada pel sacerdot d'Àvila, Francisco López Hernández, director de la col·lecció TAU. Ara que l'Església catòlica viu un nou afany renovador, aquesta col·lecció té, també, un alt valor simbòlic. I, dins d'una de les seves dues seccions, la dedicada al quart centenari de la mort de santa Teresa, aquest llibret de 125 pàgines condensa i recull la mesura de l'altíssima espiritualitat de santa Teresa. Una bonica iniciativa per a un centenari tan important.

Bibliografia teresiana

La oración de los que comienzan, Santa Teresa de Jesús. (Selección de textos, José López Navarro). Opuscles "Mundo Cristiano" nº 295. Madrid. 40 páginas. 50 pesetas.

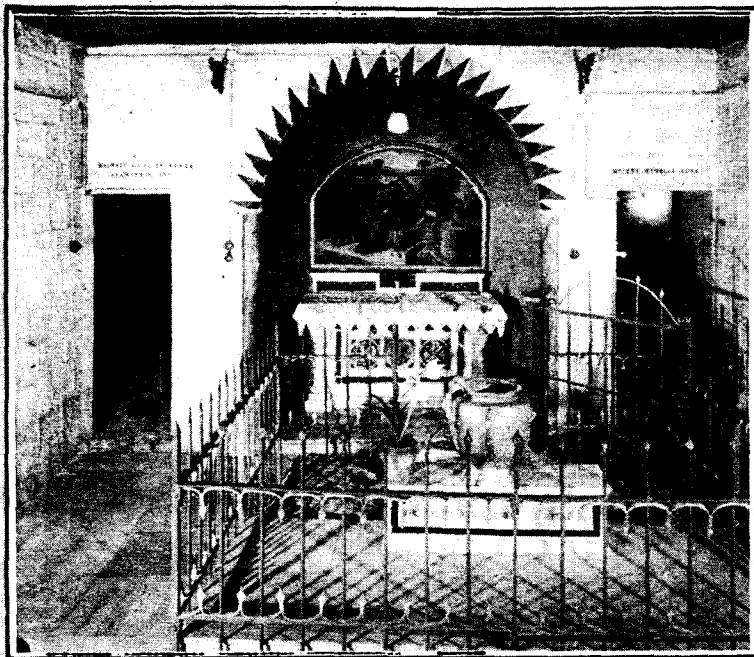
Pensant-hi bé

Del meu sarró de pelegrí

Les noces de Déu amb la Humanitat

La vila de Canà

És una vila de certa importància a la regió de Galilea. Té uns cinc mil habitants. Des del punt de vista cristià és també important: Un terç dels seus habitants són musulmans i la resta cristians. Cada confessió cristiana (catòlica-romana, greco-catòlica i greco-ortodoxa) hi té la seva església. Nosaltres visitarem l'església catòlica a cura dels PP. Franciscans, construïda l'any 1879 sobre les ruïnes de l'antic santuari que datava del segle IV.

Matrimoni, amor i fidelitat

A l'atri de l'església celebrarem un acte que resultarà especialment emotiu. Escollirem atentament la narració evangèlica de les noces de Canà (Jn 2). Tot seguit els matrimonis que formaven part de l'expedició renovaren el "si" mutu de llur consentiment matrimonial. Fou un gest ben significatiu que palesà l'actitud dels matrimonis cristians que obren de bat a bat la seva llar, el seu amor i el seu viure a la presència luminosa i dinàmica de Jesucrist. Fou renovar la fe en l'home i en Déu, creure en el propi jo i en el d'altre; creure que l'amor i la fidelitat poden cobrir una existència sencera i esperar de la fondària sacramental de la seva realitat matrimonial el coratge per assumir el dolor d'estimar, i per créixer, aprofundir i gaudir més plenament l'amor. Qui pot mesurar l'amor? Què en sabem de les primaveres i dels hiverns de cada parella? De la força de dues llibertats unides?

A mesura que cada parella expressava l'acció de gràcies i renovava sincerament el seu "si", s'envernissaven els ulls de tots, i més d'una llàgrima lliscava cara avall.

Cal pensar que Jesucrist ha donat una novetat radical a l'amor de la parella cristiana. N'ha fet signa eficaç de l'amor de Déu envers la humanitat. I singularment, de l'amor de Crist envers la seva Església. Així, l'amor de la parella cristiana esdevé "cristic", i doncs, amb una força d'amor i de fidelitat il·limitada.

La complexitat de la vida i les seves hores baixes no ens han de fer oblidar mai la realitat del do diví, del "misteri cristià" que viu i bateja al cor mateix de la nostra existència personal, al cor de la realitat matrimonial de tota parella que ha segellat la seva mútua donació amb la gràcia del sacrament.

La nostra ressenya no té per finalitat l'anàlisi de tanta transcendència, de tantes infidelitats, de tantes morts aparents d'amors reals. Però, PENSANT-HI-BÉ, no us sembla que, si l'amor entre home i dona no tingues una projecció i unes possibilitats de maduresa més enllà de les petites limitacions fóra una autèntica ensarrogada?

Les esposalles de Déu amb la Humanitat

Moltes vegades, a l'Antic Testament, l'amor de Déu envers Israel és comparat amb l'amor de l'espòs envers l'esposa. El Senyor, amb gran tendresa, li parla al cor, l'enamora i el condueix per les senderes que menen a la felicitat. Però Israel enlluernat pels afalacs materials es prostitueix amb els cultes idolàtrics i és infidel al Senyor, però el Senyor és sempre amor fidel i una i altra vegada, renova la seva aliança amb el seu poble estimat.

Joan, al començament del seu Evangeli de la vida pública de Jesús, hi col·loca la "significativa" narració de les noces de Canà per donar-nos la seva visió bíblica-teològica de l'esdeveniment Jesús de Natzeret. La irrupció històrica del Verb fet home és una novetat radical. És el Pare, que en les noces del seu Fill amb la Humanitat, ofereix al món el "vi novell", signe de la plenitud dels temps messiànics, fins que aquest vi, convertit en sang, segellarà la nova i eterna aliança, per ser, últimament, el vi d'amor infinit i de festa, en l'escatològic del Regne.

Maria és la veu de la Humanitat, de l'Israel, de l'Església i de la seva pròpia maternitat divina i eclesial, que demana al Crist universal que porti a la plenitud l'existència humana, bastida amb dolor, amb amor i amb esperança.

Un dels temes evangèlics és el de Jesús-espòs. Joan Baptista deia: "La núvia és del nuvi; l'amic del nuvi que s'està al seu costat i el sent, frueix immensament quan en sent la veu. Per això aquesta joia meua no pot ser més gran" (Jn 3). "Alegrem-nos i celebrem-ho, perquè han arribat les noces de l'Anyell... sortosos els convidats al banquet nupcial de l'Anyell" (Ap 19). "És que poden fer dol els convidats a noces mentre el nuvi és amb ells? (Mt 9).

Recordem, per acabar, les paraules del cant:

"Israel de les promeses,
pel desert et duia el qui et vol el cor.
Farem l'aliança eterna:
agença't, núvia, pel Déu espòs."

Xesc Solià

Un llibre

"Benaaurats", per a retornar-nos el gust de la pregària

Manuel Tort i Martí
Col. Els daus, 45 - Editorial Claret
- Barcelona

Mossèn Manuel Tort i Martí fou un poeta precoç: l'any 1952, essent tot just sotsdiaca, ja ens va sorprendre amb un primer llibre de poemes, "L'íntim esguard", que era tota una promesa. En següen d'altres, de reculls lírics, tots ells fills de la mateixa deu sacerdotal que amb el temps s'anava engruixint d'aigües humanes i patriòtiques, "Cenacle interior" (1953) i "Sonets i tannkas" (1962), fins que l'any 1976, prova del que dèiem, ens dona "Aigües amargues". Si entre el segon i el tercer volum havien passat nou anys, entre el tercer i el quart en passarien catorze, espais de silenci que l'autor aprofitaria per a aprofundir en ell, en el ministeri, en la poesia, en la vida... L'any 1978 se'ns converteix en novel·lista i ens surt amb l'obra breu però intensa "Lema sabactani?", primera temptativa del que serà, i és ja, la seva novel·la madura, definitiva, "Guerra incivil", a punt d'eixir a la llum.

Tot el que hem dit no creiem que sigui en va a l'hora de situar "Benaaurats", el nou llibre, no de

versos, més aviat de poemes en prosa, que mossèn Tort ens acaba d'oferir. Conté, dividits en quatre parts, una trentena de textos entre pregàries i glosses bíbliques i litúrgiques, amb predomini de les primeres. No són pregàries evasives sinó escrites molt arran de la terra, sorgides del cor de l'home i de la vida. Només de llegir-les amb els ulls, els llavis ja les resen, tan espontànies són. Redactant-les l'autor exercia com mai una de les dimensions essencials del seu sacerdocí, intèrpret de les veus de l'Església i de l'univers en una polifonia teilhardiana que inclou el Crist, els sants, els infants, els joves, els vells, els malalts, les religioses, els capellans...

Atabalats com vivim, eixarreïts com estem, desavesats de conversar amb Déu el nostre Pare, aquestes pàgines podrien retornar-nos el gust de la pregària, aquell gust tan deliciós que havien assaborit en els vells textos reposats del pare Pierre Charles o en els més moderns i apassionats de Michel Quoist. Dir, per tant, que és un llibre recomanable és poc. Diguem que la seva lectura podria ajudar-nos a ser una mica més "benaaurats".

Climent Forner

Retorn de vacances

Gairebé sense adonarnos-en, com aquell qui no ho vol, s'han acabat les vacances. Ara, el retorn a la vida quotidiana i també moltes vegades a la rutina i a la monotonia. Les vacances tenen l'avantatge que ens permeten variar el nostre ritme de vida, desenvolupar activitats per les quals, normalment, no disposem de temps.

L'ant de bo que aquests dies d'esbarjo els hàgim aprofitat en la realització de tasques creatives, en potenciar el diàleg i la

comunicació amb els amics i la família. Seria llàstima que haguessin passat les vacances sense fer res de positiu, només vegetant.

Aquest parèntesi laboral també ens ha d'haver permès de reflexionar, de pensar en nosaltres i les nostres circumstàncies. El ritme de vida que portem normalment no propicia la reflexió, i és una llàstima; perquè l'home que no pensa té més possibilitats d'actuar incoherentment.

Catalunya
ANUNCIEU-VOS A **Crística**

Fent pinya

Extraordinària actuació a la Bisbal del Penedès

L'actuació conjunta de les colles vallenques, el dia de la Mare de Déu d'Agost, a La Bisbal del Penedès, que és una de les diades més importants del calendari casteller, no va defraudar gens ni mica, ans el contrari, ambdues oferiren una extraordinària actuació digna de la localitat i de la diada.

Menció apart és la recomanació de l'actuació que les colles vallenques i la vilafranquina oferiran el dia 30, per sant Fèlix, a Vilafranca, amb motiu de la festa major, actuació que, com és tradicional al llarg de la història del fet casteller, és considerada com la del "dia summum" de la temporada i on hi és present tota l'afeció castellera.

Tanquem avui el nostre comentari amb una notícia trista com és la mort d'un casteller, i més si es tracta d'un jove de 29 anys, membre dels Castellers de Barcelona que tornant d'un campament amb la "canalla" de la colla va tenir una embòlia cerebral; va ser enterrat el dia 15 enmig de l'emoció dels seus companys, i l'endemà, a Gràcia, les colles presents li van dedicar un pilar al llarg del carrer dels Xiquets de Valls. Descansi en Pau en Francesc Vidal.

Pròximes actuacions

20 d'agost: A Sant Josa Despi: Minyons de Terrassa. A Vilafranca: Castellers de Vilafranca. 30 d'agost: A Sant Joan Despi: Castellers de Vilanova-Colla de Mar. A Vilafranca: Joves i Vella dels Xiquets de Valls i Castellers de Vila-

franca (Sant Fèlix). 31 d'agost: A Vilafranca: Castellers de Vilafranca. 4 de setembre: A La Torre-dembarra: Els Nois de la Torre (Santa Rosalia).

Actuacions

CASTELLERS D'ALTAFULLA: El dia 8 actuaren al barri marítim local on descarregaren castells de sis i d'altres nets i pilars de quatre. El dia 9, a la pròpia Altafulla, descarregaren la torre de sis, el pilar de cinc, alguns de quatre i un castell de sis. El dia 2, a La Palma d'Ebre, descarregaren castells nets, el pilar de cinc i un de quatre per sota, carregaren un castell de sis (al segon intent) i intentaren un altre pilar de cinc: i a la Barceloneta local, descarregaren la torre de sis, castells de sis i el Pilar de quatre. Abans, el dia de santa Anna, a Bonastre, descarregaren la torre de sis, el pilar de cinc (al segon intent), alguns de quatre i castells de sis; el dia de sant Jaume, a Altafulla, descarregaren la torre de sis, castells de sis i pilars de quatre.

CASTELLERS DE BARCELONA: A l'actuació conjunta del barri de Gràcia, el dia 16, descarregaren el tres de set, la torre de sis, dos pilars de cinc, un de quatre, castells de sis (normal i net) i carregaren el quatre de set amb l'agulla al mig. El dia abans, a l'enterrament del seu company Francesc Vidal, descarregaren dos pilars de quatre i un de cinc al cementiri.

JOVE DELS XIQUETS DE TARRAGONA: També anaren a Gràcia el dia 16, on descarregaren el tres i el quatre de set, dos pilars de cinc (un carregat), castells de sis i un pilar de quatre, i intentaren el tres de set aixecat per sota.

MINYONS DE TERRASSA: A l'actuació conjunta de Gràcia, el dia 16, descarregaren el tres de set, la torre de sis, dos pilars de cinc (un carregat), un de quatre i castells de sis nets; i carregaren el quatre de set. El seu grup de dones, va descarregar el tres de sis i dos pilars de quatre.

ELS NOIS DE LA TORRE: Aquesta fou la quarta colla present a Gràcia el dia 16, i hi va descarregar la torre de sis, castells de sis, el pilar de cinc, el de quatre i va intentar dos cops el pilar de sis.

JOVES DELS XIQUETS DE VALLS: A La Bisbal, el dia 15, va descarregar el tres i el quatre de vuit, el dos de set, el dos de sis, dos pilars de cinc i un castell de sis net.

VELLA DELS XIQUETS DE VALLS: També a La Bisbal, el dia 15, va descarregar el tres i el quatre de vuit, el dos de set, el dos de sis i quatre pilars de cinc (un per sota). El dia 9, a Fontscaldes, va descarregar dos tres de set, el quatre de set, 2 dos de sis, el tres de sis aixecat per sota net, dos pilars de cinc, castells de sis nets i pilars de quatre.

Jaume Casanova
"Crossa"

La sardana i la dansa

L'Esbart Lluís Millet a Hongria

Part de les meves vacances les he destinades a acompanyar l'Esbart Lluís Millet en la seva gira artística per la nació hongaresa. Invitats pel Sindicat de la Construcció, s'han realitzat una sèrie d'actuacions i contactes els quals, al realitzar-se en un país considerat sota l'hegemonia o influència del bloc situat a l'anomenat teló d'acer, m'ha semblat que em donava oportunitat d'exposar als lectors experiències viscudes, moltes d'elles impensades i molt fàcil de no ser copsades en una simple visita turística.

La gira s'estenia a diverses parts del país, concretament a la zona del llac Balaton (com una Costa Brava catalana), a la regió de Debrecen, a la gran planura hongaresa (quasi la meitat del país en una plana perfecta) i en punts de la pròpia Budapest. A cada lloc o centre d'actuació rebíem les atencions de secretaris o representants del sindicat, a nivell local o nacional, els quals, sense excepció, es convertiren en competents anfitrions, que es desvivien tant per atendre'ns com per a fer-nos testimonis de la seva manera de viure i del seu nivell d'educació. Moltes vegades la salutació d'un secretari era una breu conferència sobre la població o zona que visitàvem, de tal manera que les recepcions i visites a museus i centres d'estudi, ocuparen més temps que el destinat a les pròpies actuacions.

Concretant-nos a les actuacions de l'esbart han assolit l'èxit que sempre cal esperar, ja que el nostre folklores, a aquelles terres, és sempre un impacte; i encara més si s'aparta del motlle que ells, com quasi tothom, estant avesats a conèixer per derivació de la propaganda canalitzada dels mitjans de turisme espanyol. L'Esbart Lluís Millet presenta actualment quatre blocs de danses dels Països Catalans que representen el Principat, el Rosselló, les Illes i València. Segons les condicions i circumstàncies, es presentava un o altre programa el qual, però, sempre incloïa un mínim de dos blocs de danses. El que no variava mai era l'acceptació del públic, qui té per costum, quan un espectacle li plau, canviar els aplaudiments usuals per un picar de mans acompanyat, unisson, que fou el que sempre acabava imposant-se en totes les actuacions. L'única constant de l'espectacle fou acabar-lo amb les danses del país valencià, amb el seu espectacular galop de panderetes que en algun punt arribà a repetir-se tres vegades.

Dintre les moltes notes registrades en el petit carnet de viatge, i que hem de deixar forçosament dintre, voldria remarcar la recepció feta a l'expedició catalana pel grup hongarès Vadrózsak (que actuà a Catalunya en les JIF-80) el qual efectuà una petita exhibició particular de les seves danses, el mes elevat testimoni de l'afecte que volien demostrar-nos. Evidentment qui aprecia molt ofereix allò que més li plau i un dansaire ho ha de demostrar ballant. I els del Vadrózsak ho feren molt bé.

M'oblidava d'una altra cosa ben curiosa. Totes les històries que ens expliquen d'Hongria sobre gitanos o zingars i tipismes que els pertanyen, sembla que tenen molta semblança amb idèntiques històries sobre Espanya. Varen voler dir-nos que Hongria és quelcom més que una tribu zingara al so d'uns violins. És una problemàtica que coneixem bastant, si bé amb unes altres solfes.

Josep Ventura

El vent de la nit

5

camions que venien dels solars sense edificar de l'altra banda del riu dirigint-se a l'altre cap de la ciutat, a l'enorme fossa comuna, que lentament que avançaven tan sobrecarregats; passaven de nit recoberts de lona enquitranada, inflada a indrets com si encobris sacs de patates. Hi havia gent que els seguia amb l'esperança que en algun sotrac un d'aquells sacs cauria; una vegada que em trobava al costat de la carretera, vora el pont del riu, en va caure un, però no eren patates, era un vell. No es van prendre la molèstia de recollir-lo; d'un cop de culata el van apartar perquè no fes nosa al mig de la carretera.

Les cambres de gas ja fumejaven a Alemanya; Himmler no era pas un somni. Vingué. Entre els noms dels qui li van donar la benvinguda i que aparegueren a la primera plana dels diaris en vaig veure un que no coneixia sinó massa: en Lamonedà. En aquell moment estava fet un personatge.

No havia passat més que nou mesos al camp de concentració. Me'n van deixar sortir per tornar a Barcelona a acabar els meus estudis; perquè, a desgrat de tot, jo volia acabar els meus estudis. Volia ser sacerdot.

Jo estava com estabornit; la tieta Lluïcia em parlava i em parlava i jo no arribava a comprendre què em deia: "¿Per què em mires així, amb la boca oberta?", feia, irritada; però jo no hi podia més, el meu esperit flotava molt lluny. Em sentia tallat de tot allò que havia estat la meua vida d'abans, caigut en una mena d'estupor que em feia estar llargues estones bocabadat i amb la mirada fixa i buida. Tres anys després, encara no havia pogut arribar a saber res de precís pel que fa al doctor Gallifa, com no sabia res d'en Lluís, d'en Soleràs, de cap dels meus companys i amics. M'havia presentat, sí, al carrer de l'Arc del Teatre, n'havia seguit les cases buscant-hi la viuda de l'anarquista; feia alguns mesos, em digueren per fi uns veïns, se n'havia anat i no en sabien res des de darreries de novembre de 1936. Tot era així aleshores, pistes perdudes, vides esvaïdes, gent que no sabíeu si era viva o morta; almenys una cosa havia tret en clar: que el doctor Gallifa havia viscut en efecte amagat en aquelles golfes. Sense el doctor Gallifa, sense en Lluís, sense en Soleràs, jo em sentia tallat de tot i de tothom, flotava com sùrria a la deriva, no era més que un fantasma. Vaig arribar a estar tan profundament tallat de tot el que passava —i si en podien passar de coses—, tan arran de la demència, que de vegades durant hores no pensava més que en el meu telescopi, aquell telescopi de la meua infància que m'havia seguit durant tota la guerra i que finalment havia perdut, just en els últims dies, durant la desfeta final. No em passava pel cap que hauria pogut comprar-me'n un altre; un altre no hauria estat aquell, no hauria estat el de la meua infància, no hauria estat el que feïem servir per mirar les estrelles en Lluís i jo en aquell temps, aquell temps —el de la guerra— que ara em semblava tan feliç i tan llunyà com el Paradís perdut.

La partitura setmanal

La lletja

Tonada catalana

Moderat

Les que són de bon pamet estirada cara posen,
fent entendre que el garrit no fa pas parella bona.

Però el nuvi està content, tot mirant la seva dona:
el cor d'ella sap que és niu on les gràcies es troben.

Costums i tradicions

El "Tarlà" o "Xato" de Girona

Durant aquest mes, gairebé tots els pobles estan de platxèria. Entre festes majors i de barri —aquestes a vegades són majors que les altres— els carrers i places vessen de joia i arreu hi ha veïns que no poden dormir i d'altres que no els ho deixen fer.

Un amic gironí em deia una vegada, que a la seva ciutat, la festa de sant Julià solia ser de les grosses. El sant és patró dels mercers o vetes-i-fils. Per extensió, d'altres botiguers de robes. El patronatge i la festa es remunten al segle XVI i els agremiats són coneguts pel nom de "julians".

La festa principal no era, però, el mateix dia 28 si s'esqueia entre setmana sinó el diumenge següent. Els senyors Esteve no tancaven la botiga així com així. En canvi hi havia —ignore si encara n'hi ha, altres festetes, com les del carrer de l'Argenteria que els veïns adornaven, especialment portes i balcons, amb canyes verdes. La figura principal de la festa era el "Xato" o "Tarlà" car per ambdós noms és conegut.

Es tracta d'un ninot de tany natural o poc menys, fet de roba i serradures, amb una carcassa de ferro dins els braços vestit unes vegades d'Arlequí, d'altres de pagès o de qualsevol manera més o menys fantàstica. Clavat per les mans a una barra pintada de blanc i

vermell, penjava de casa a casa. Semblava un saltimbanqui dels que abans anaven pels carrers.

La cerimònia s'efectuava el dia abans a la tarda i un cop clavat i hissat amb gran alegria dels infants començava un guirigall de crits: "Visca el Xato, ram, rataplum, plam, plam", mentre eixordaven la gent amb tocs de trompetes flabiols i timbals. De tant en tant es donaven visques als paborbes o als veïns i "moris" al "Veixina", personatge que en temps passats havia romput la barra del "Tarlà".

Sembla que l'origen d'aquesta curiosa festa cal cercar-lo en una de tantes epidèmies que en segles passats assolaven el país. El carrer de l'Argenteria, en aquella ocasió hagué d'ésser posat en quarantena i el mantigueren aïllat amb unes tanques fetes de canyes verdes. Com que els veïns s'avorrien d'estar reclosos, un de molt trempat els distreia amb bufonades i ocurrencies.

Una altra versió diu que el "Tarlà" havia estat dut a Girona per dos figuerencs que residien a dit carrer l'any 1840 i segons una altra interpretació podria ser una supervivència de la festa dels boigs que es celebrava a molts indrets a l'Edat Mitjana, com la del "Bisbetó" que també estigué arrelada a Girona i eren pròpies

dels dies de Carnaval i dels Innocents.

Prova d'això és que en ple segle XIX, fins el 1860 aproximadament, la festa s'anunciava per medi d'un "tarlà" de carn i ossos que es nomenava per concurs públic. Els opositors, dalt d'un empostissat havien de demostrar llurs habilitats d'animadors —com en diríem ara— fent bufonades i arborant i manejant una escombra a guisa del bastó d'un tambor major.

Una vegada elegit, era passejat, assegut en una poltrona damunt d'un carro adornat, naturalment, amb canyes verdes. La seva missió era la d'animar els veïns durant la "feixina" o berenar al camp. El darrer dia del seu comandament li empastifaven la cara i el vestien de rei moró.

Els darrers "tarlans" vivents foren en "Capeta" i en "Xaron" i ho eren pels anys setanta del segle passat. El qui m'informava deia no haver-los conegut, naturalment, però sí que uns anys, el "Tarlà" de roba i serradures havia dut una barba impressionant que li donava un aspecte ferotge. "No com ara que ve afaitat i té cara de Pepa de cartró" em deia. I afegia que es cantaven uns Goigs a sant Agustí que era qui els havia alliberats de la pesta.

Esteve Busquets i Molas

Racó del llenguatge

El pronom feble HO

Seguint el fil de l'escrit anterior, us dono algun exemple de complement predicatiu substituït pel pronom feble **ho** quan és un substantiu indeterminat: —Ets músic? —Sí, ho soc. —El seu germà és metge? —Ho és. Com veieu, els substantius han de ser indeterminats, ja que si porten article la resposta ha de ser tota una altra: —Es el músic de la cobla? —Sí, l'és. —Aquell home sembla el nostre metge. —Sí que el sembla.

Quan el terme predicatiu és expressat per adjectius ens pot donar els següents exemples: Aquests vidres són bruts i ahir no ho eren. Aparenta ser molt ric però no ho és. Amb els cabells tan blancs sembla més vell, però només ho sembla. On **ho** està ocupant el lloc de brut, ric, vell.

La majoria de pronoms febles modifiquen la seva estructura segons la lletra inicial o final dels verbs que acompanyen, però aquest és invariable del tot. No s'apostrofa mai ni perd ni canvia cap de les seves dues lletres.

Es molt freqüent, en el parlar col·loquial de la gent de ciutat, fer servir impròpiament la combinació **els hi**. És un defecte molt arrelat i serà molt difícil d'eradicar. No sabem usar amb justesa i naturalitat les construccions pertinents per a cada cas i ens deixem anar pel pendent fàcil de resoldre-ho tot utilitzant **els hi** a tort i a dret. Principalment interessa, ara que parlem d'aquest pronom, que noteu les moltes vegades que posem un **els hi** en lloc d'un **els ho**: —Vas dir als teus amics que hi aniries? —Sí, els ho vaig dir. Comunicaré als clients que tanco l'empresa. Els ho comunicaré. —Fes saber això a l'Antoni. —Li ho faré saber. Aquestes són bones solucions i no els hi vaig dir, els hi comunicaré, l'hi faré saber, que hem d'evitar curosament si volem parlar amb un mínim de correcció.

Una altra qüestió és la confusió que es pot produir en no remarcar l'afegit **ho** després de les formes verbals de segona persona del plural en imperatiu com: agafeu-ho, llenceu-ho, netegeu-ho, ja que si no ho fem es queda en agafeu, llenceu, netegeu, on falta el complement directe.

Encara vull assenyalar algunes construccions correctes, sí, però ingrates a l'oida o molt difícils de pronunciar. Són les que resulten de conjugar la segona persona del singular a l'imperatiu d'alguns verbs: rep-ho, pugues-ho, viu-ho, clou-ho, mou-ho, mol-ho, duu-ho.

Finalment, quan adrexeu aquesta salutació tan viva i popular de passi-ho bé a més d'una persona, no oblideu emprar-la en plural. Heu de dir: passin-ho bé, cosa que molt pocs fan.

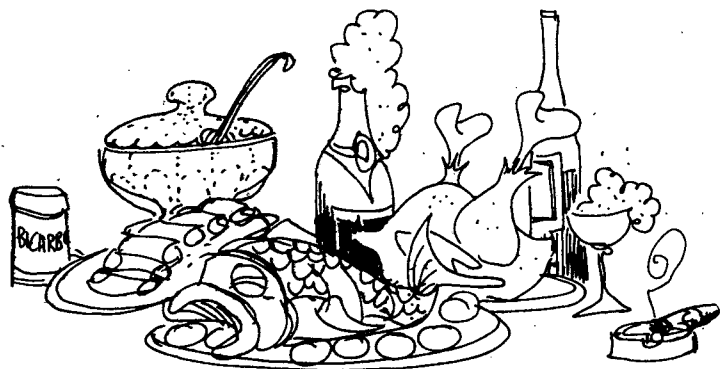
Perles ortogràfiques

Acabo de llegir el premi Ramon Llull d'enguany que concedeix l'editorial Planeta, la novel·la "Les aventures del cavaller Kosmas", de Joan Perucho. Molt malament d'ortografia i de sintaxi, amb faltes tan descomunals com cossa en lloc de cosa i totes dos enlloc de totes dues. Si donen un premi tan ben dotat sembla que no els hauria de venir d'aquí a l'hora de pagar un corrector.

Albert Pera

Cuina

M.ª Glòria Muntañola

Pa de carbassons

1 Kg. de carbassons
1 ceba grossa
3 ous

150 grs. de pernil dolç
50 grs. de formatge ratllat
Una mica d'herbes Provence

Sense pelar-los renteu els carbassons i ratlleu-los en cru, així com la ceba.

Piqueu també el pernil.

Bateu els ous com per fer una truita, poseu-hi una mica d'herbes Provence, sal i pebre. Mescleu els ingredients ratllats amb els ous batuts.

Unteu un motlle llarg amb mantega, poseu un paper untat al fons i ompliu-ho amb el què heu preparat. Poseu-ho al forn una mica fort uns 30 minuts i després uns 15 més al forn de dalt.

Desemmotlleu-lo i deixeu-ho refredar. Cobriu-ho per sobre amb maonesa espessa i ornamenteu-ho amb mitjos tomaquets.

6

Joan Sales

Pel que fa a en Soleràs, l'únic que vaig arribar a descobrir, tres anys llargs després d'acabada la guerra, és que la seva tia, octogenària, vivia ara a Grenoble. Sembla que els Soleràs eren originaris de Grenoble, cosa que ell no ens havia dit mai, i que hi tenien uns cosins llunyanos; la tia, segons vaig treure en clar, se n'hi havia anat a viure des dels principis de la guerra, detall que en Soleràs també ens havia amagat a tots. És veu que, desaparegut el seu nebot, havia decidit no tornar mai més a Barcelona, on tot l'hi hauria recordat; però això són suposicions que vaig fer pel meu compte. Les cartes que li havia escrit demanant-n'hi notícies van quedar sense resposta; a menys que no vulguem considerar com a tal una simple estampa en colors, una estampeta devota de les més vulgars, que vaig rebre de Grenoble ficada dins un sobre sense nom de remitent ni cap indicació manuscrita fora de la meva adreça (la meva adreça aleshores tornava a ser la torre de la tieta Lúcia, a Sarrià). Representava santa Filomena.

No va ser sinó cap als darrers dies d'un desembre pujós que per fi vaig tenir notícies més precises d'en Soleràs i del doctor Gallifa. Em van arribar de la manera més inesperada, per aquell altre fantasma tan flotant com jo mateix.

Jo havia acabat feia poc els meus estudis i encara no tenia destinació. Esperant que me'n donessin, seguia vivint a ca la tieta i em passejava per Barcelona, on no tenia gairebé res a fer. Un dematí em vaig asseure en un bar de la ronda de Sant Pau; estava dejú encara i vaig demanar un croissant i una tassa de malta. No hi havia aleshores, o eren raríssims i caríssims, ni cafè ni llet; no hi havia tampoc pa, però de croissants tants com en volíeu si teníeu amb què pagar-los. Per poder sucra en pau el meu croissant m'ho havia fet servir en la penombra del fons de tot de l'establiment; això a causa de la meva sotana, perquè aleshores era encara molt mal vist un capellà en un cafè i jo no podia pas explicar als passants que acabava de renyir amb la meua tia i que, mentre esperava trobar una dispesa convenient i tot conservant la meua habitació a la torre de Sarrià per anar-hi a dormir, feia vida de bohèmia a base de croissants sucats en malta.

M'estava, doncs, al fons de l'establiment i a l'altre cap veia la peixera, vull dir aquell empostissat amb vidrires que alguns bars munten a l'hivern sobre l'acera.

Era allà que s'estava l'altre fantasma, assegut en una tauleta de marbre i sucant un croissant en una tassa de malta ni més ni menys que jo.

Mirava a través de la vidriera aquella ronda que a desgrat de tot era encara trepidant i virolada; aquells estranys tramvies passaven i repassaven com formidables dinosaures antediluvians amb un terrabastall de ferramenta desconjuntada i gairebé desapareixien sota la seva

DIUMENGE 30**PRIMERA CADENA**

12.00 PARLEM
12.30 EL DIA DEL SENYOR. Retransmissió de la santa Missa
13.30 GENT JOVE
14.30 INFORMATIU
15.30 AVENTURES DE TOM SAWYER
16.00 BILLY JOE i el seu mico
17.00 HIPICA
18.00 EXTERIOR DIA
18.30 NOMS D'AHIR I D'AVUI
19.00 LA DANSA
19.35 ELS NOUS VENJADORS
20.30 ANEM A VEURE
21.00 NOTICIES
21.15 TERTULIA AMB...
22.00 REVISTA DE TOROS
22.30 REVISTA DE TOROS
22.30 FUTBOL
00.15 COMIAT

SEGONA CADENA**CIRCUIT CATALÀ**

14.00 ELS MUSEUS
14.25 RECULL DE SERIES

CIRCUIT ESTATAL

15.30 L'INCREDIBLE HULK
16.15 DIBUIXOS ANIMATS
16.30 MES ENLLA
17.00 LOU GRANT
17.50 FESTIVAL TV
19.00 FUTBOL
20.25 EL TESTIMONI
21.00 MEMORIES DEL CINE ESPANYOL
22.00 LLARGMETRATGE: "Mil caras tiene el amor". (1965)
24.00 COMIAT

DILLUNS 31**PRIMERA CADENA****CIRCUIT CATALÀ**

14.00 BARCELONA TVE
14.10 PASSEM-HO BE
14.25 MIGDIA
17.00 CURT
17.15 AVUI: CINEMA

CIRCUIT ESTATAL

15.00 CRONICA 3
16.05 CIRC
16.30 EL LIBRO GORDO DE PETETE
16.35 L'ESTEL BLANC
19.05 FANTASMAS BAJO LA NORIA

19.35 INFORMATIU JUVENIL
20.00 MA A MA
21.00 TELEDIARI
21.35 LLAPIS I PAPER
22.40 LES TRIBULACIONS DEL JUTGE FRANKLIN
23.10 BLANC I NEGRE
23.30 AL CIERRE
23.35 COMIAT

SEGONA CADENA**CIRCUIT CATALÀ**

19.00 QUITXALLA

CIRCUIT ESTATAL

19.45 NOTICIES-2
20.00 AVENTURES DE SUPER-RATON
20.30 DOCUMENTAL
21.30 CURTMETRATGE
21.45 CINE CLUB
22.45 HORIZONTES
23.15 NOTICIES-2
23.30 POLIESPORTIU
24.00 COMIAT

DIMARTS 1**PRIMERA CADENA****CIRCUIT CATALÀ**

14.00 BARCELONA TVE
14.10 JOCS DE VACANCES
14.25 MIGDIA
17.00 TERENCI A LA FRESCA
17.45 CANTEM
18.15 MIRADOR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 CRONICA 3
16.05 LA BATALLA DELS PLANETES
16.30 EL LIBRO GORDO DE PETETE
16.35 L'ESTEL BLANC
19.05 UN MÓN PER A ELLS
20.00 OBJECTIU
21.00 TELEDIARI
21.35 300 MILIONS
22.40 DALLAS
23.35 AL CIERRE
23.50 COMIAT

SEGONA CADENA**CIRCUIT CATALÀ**

19.00 QUITXALLA

CIRCUIT ESTATAL

19.45 NOTICIES-2
20.00 ELS NOIS DEL 47 A

20.30 RETRAT EN VIU
21.30 ANIMACIÓ
21.40 AMUNT I AVALL
22.40 CERÀMICA POPULAR ESPANYOLA
22.45 FLAMENC
23.15 NOTICIES-2
23.30 POLIESPORTIU
24.00 COMIAT

DIMECRES 2**PRIMERA CADENA****CIRCUIT CATALÀ**

14.00 BARCELONA TVE
14.10 JOCS DE VACANCES
14.25 MIGDIA
17.00 NOVEL·LA
18.00 MEMÒRIA POPULAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 CRONICA-3
16.05 PREMIS INTERNACIONALS DE TEATRE
16.30 EL LIBRO GORDO DE PETETE
16.35 L'ESTEL BLANC
19.05 ELS SET DE BLAKE
20.00 OFICIS PEL RECORD
20.30 UN MON FELIÇ
21.00 TELEDIARI
21.35 SESIÓ DE NIT: "Curso del 44" (1973)
23.30 AL CIERRE
23.45 COMIAT

SEGONA CADENA**CIRCUIT CATALÀ**

19.00 QUITXALLA

CIRCUIT ESTATAL

19.45 NOTICIES-2
20.00 CASTELL DE CLOPPA
20.12 SIMBAD
20.30 ENTRE DOS CLARORS
21.00 CONCERT
23.15 NOTICIES-2
23.30 POLIESPORTIU
24.00 COMIAT

DIJOUS 3**PRIMERA CADENA****CIRCUIT CATALÀ**

14.00 BARCELONA TVE
14.10 JOCS DE VACANCES

14.25 MIGDIA
17.00 VOSTRE PREGUNTA
18.00 AMB TONS I SONS
18.25 LA CIUTAT DELS LLIBRES

CIRCUIT ESTATAL

15.00 CRONICA-3
16.05 EL BOSC DE BRENDON
16.30 EL LIBRO GORDO DE PETETE
16.35 L'ESTEL BLANC
19.05 EL GRAN CIRC DE TVE
20.00 MÚSICA MESTRE: "Milord, Georges Moustaki".
20.25 VIURE CADA DIA
21.00 TELEDIARI
21.35 AQUESTA NIT
22.40 CALDERERO, SASTRE, SOLDADO, ESPIA
23.35 AL CIERRE
23.50 COMIAT

SEGONA CADENA**CIRCUIT CATALÀ**

19.00 QUITXALLA

CIRCUIT ESTATAL

19.45 NOTICIES-2
20.00 LES VIDES SECRETES DE WALDO Y KITY
20.35 II GUERRA MUNDIAL DIARI D'UN SOLDAT
20.55 ZARABANDA
21.50 BENNY HILL
22.20 MUSICAL EXPRESS-AMICS
23.15 NOTICIES-2
23.30 POLIESPORTIU
24.00 COMIAT

DIVENDRES 4**PRIMERA CADENA****CIRCUIT CATALÀ**

14.00 BARCELONA TVE
14.10 PASSEM-HO BE
14.25 MIGDIA

CIRCUIT ESTATAL

15.00 CRONICA-3
16.05 POPEYE
16.30 EL LIBRO GORDO DE PETETE
16.35 L'ESTEL BLANC
17.00 VIDA D'ESTUDIANT
17.50 BLA, BLA, BLA
19.00 AVANÇAMENT INFORMATIU
19.05 SPIDERMAN
19.30 LA BOSSA I LA VIDA
20.00 ATLETISME
21.00 TELEDIARI
21.35 HELTER SKELTER
22.40 L'ACTOR I ELS SEUS PERSONATGES

23.35 AL CIERRE
23.50 COMIAT

SEGONA CADENA**CIRCUIT ESTATAL**

19.15 NOTICIES-2
19.30 LA CLAVE
23.45 NOTICIES-2
24.00 COMIAT

DISSABTE 5**PRIMERA CADENA****CIRCUIT CATALÀ**

11.00 QUITXALLA

CIRCUIT ESTATAL

12.05 SABADABADA
13.00 CONCERT
14.00 INFORMATIU
15.30 ELS PICAPIEDRA
16.00 PRIMERA SESIÓ: "La venganza de la Diosa de Fuego". (1968).
17.30 LOTERIA
18.00 APLAUSO
19.10 VACANCES A LA MAR
20.30 EL BOTANIC
21.00 NOTICIES
21.20 INFORME SETMANAL
22.05 DISSABTE CINE...: "Pierna creciente, falda menguante". (1970)
23.40 COMIAT

SEGONA CADENA**CIRCUIT CATALÀ**

14.00 CITA AMB...
14.25 LES NOSTRES COSES

CIRCUIT ESTATAL

15.30 FLASH GORDON
16.00 RETRANSMISSIÓ ESPORTIVA
20.00 PRENGUI LA PARAULA
20.25 IMATGES
21.10 LA CASA DEL TERROR
21.55 TROBADES AMB LES LLETRES
23.10 SOMBRAS DE GREEN
24.00 COMIAT

EDITORIAL REGINA
Edicions Litúrgiques

Agendes, dietaris i articles de pell

VENDA A LLIBRERIES I PAPERERIES

Mallorca, 87-89 • Barcelona 29

VIATGES COSMOS

Enric Granados, 19 Gran Via, 654 Passeig Valldaura, 266

Sucursals a Cerdanyola i Lloret de Mar

BILLETS D'AVIÓ, TREN I VAIXELL. Reserves d'hotels i apartaments. Fires i Exposicions. Estades combinades amb transport o sense, a platja i muntanya. Creuers per mar o aire o combinats. Viatges de fi de curs i celebracions, cursos d'idiomes. Excursions dominicals i per a la tercera edat. Peregrinacions i aplecs. Lloger d'automòbils amb conductor o sense. Lloguer d'autocars i vaixells.

Assegurances d'equipatges i vida.

Tot el que fa referència al viatge i al repòs
Bon estiu a tothom!

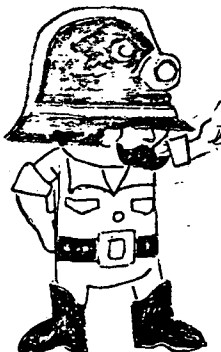
GENERALITAT DE CATALUNYA

DEPARTAMENT DE GOVERNACIÓ

DIRECCIÓ GENERAL DE PREVENCIÓ I EXTINCIÓ
D'INCENDIS I DE SALVAMENTS DE CATALUNYA

TELÈFONS D'URGÈNCIA BOMBERS**A LES COMARQUES DE:**

BARCELONA 726 03 55
726 05 65
TARAGONA 20 50 80
LLEIDA 23 58 18
GIRONA 21 09 08

muletton

para la higiene del
cuerpo y del hogar.

pañales

compresas
adhesivas

tissue higiénico

servilletas

braguitas pañal

celulosa

glamour
en bolsitas de
10 unidades
20 unidades

confort
en paquetes de
2 rollos
ideal (perfumado)
en paquetes de 2 rollos
noble (doble hoja)
en paquetes de 2 rollos

picnic
en paquetes de
50 unidades de 1 hojas
buffet
en paquetes de
50 unidades de 2 hojas
lunch
en paquetes de
50 unidades de 3 hojas

medio día
en bolsitas de
20 unidades
media noche
en bolsitas de
15 unidades
primeros pasos
en bolsitas de
12 unidades

norm
en paquetes de
250 gramos
maxi
en paquetes de
500 gramos
gran stock
en paquetes de
750 gramos